

11 100 років тому померла Леся Українка. Її пам'ять вшановують і на Волині.

«Підробки та піратство атакують світ: чи відповідає міжнародним вимогам українське законодавство і чи готові українці бути чесними й купувати оригінальні продукти, не порушуючи авторського права». Гостем редакції буде **Микола Вікторович КОВІНЯ**, Голова Державної служби інтелектуальної власності України. Поставити свої запитання ви зможете 2 серпня з 11.00 до 12.00 за телефоном 230-06-90. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 1 СЕРПНЯ 2013 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 137 (5023)

ЦИТАТА ДНЯ

ІГОР ПРАСОЛОВ:

«Ситуація, яка виникла, торкається інтересів понад 8 тисяч працівників наших підприємств».

Міністр економічного розвитку і торгівлі про потребу консультацій з Росією у зв'язку із заборобою ввезення продукції компанії Roshen

На користь місцевої влади

ВЛАДА. Обговорення концепції нової системи місцевого самоврядування буде закінчено до 1 жовтня 2013 року. Про це сказав віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул на засіданні «круглого столу» «Проект Концепції реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: шляхи впровадження», повідомляє Укрінформ.

Урядовець наголосив, що метою концепції є підвищення ефективності управління регіонами у відповідності з кращими світовими практиками. «Це є важливою частиною євроінтеграції України», — сказав він. Віце-прем'єр зазначив, що йдеться не про «перекроювання» адміністративно-територіальних кордонів, а про перерозподіл повноважень на користь місцевих органів влади. «Люди мають зрозуміти, що вони отримають завдяки змінам, адже кінцева мета цих заходів — розвиток економіки, зростання заробітних плат, створення нових робочих місць, підвищення комфорту проживання та рівня соціального захисту», — підкреслив Олександр Вілкул.

Докладніше про це ми розповімо у наступному номері «УК».

ЦИФРА ДНЯ

14 млн грн

перераховано Держказначейством аграріям за умовами форвардних контрактів з Аграрним фондом на поставки зерна урожаю 2013 р.

385 над рівнем Києва...

Фото Світлани СКРЯБІНО

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ. За 40 років існування на головну телевежу країни досі не ступала нога жодного туриста

12

Дефіциту підручників не буде

ОСВІТА. Електронні версії новостворених навчальних посібників розміщуватимуть на сайті видавництва

Ірина ПОЛЩУК,
«Урядовий кур'єр»

Цього року вперше в незалежній Україні передбачено максимальне фінансування на видання навчальної літератури. 243,2 мільйона гривень ви-

трачять на друк підручників для загальноосвітніх, професійно-технічних та спеціалізованих навчальних закладів, у тому числі й шрифтом Брайля, посібників серії «Шкільна бібліотека», які не видавались з 2009 року. Про це журналістам пові-

домив міністр освіти і науки Дмитро Табачник.

ЮНЕСКО допоміг із «Сходинами до інформатики»

— У цьому році починаємо реалізовувати новий державний стандарт початкової загальної освіти. Також цього року були під-

готовлені й надруковані 103 назви підручників для 5 класу з усіх предметів, які вивчатимуть у майже 20 тисячах загальноосвітніх середніх шкіл, — зазначив Дмитро Табачник. — Основні інновації нового державного стандарту базової повної

загальної середньої освіти — вивчення іноземної мови з першого класу, обов'язкове запровадження в п'ятих класах вивчення другої іноземної мови, а починаючи з другого класу — інформатики.

2

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 31 липня 2013 року

USD 799.3000
за 100 доларів США

EUR 1061.7901
за 100 євро

RUB 2.4302
за 10 рублів

/ AU 105687.44

AG 1573.02

PT 114779.48

PD 58908.41

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Дефіциту підручників не буде

(Закінчення.

Початок на стор.1)

Варто зазначити, що навчальні програми для всіх середніх шкіл створені фахівцями з урахуванням європейської практики. Зокрема, при розробці навчальної програми «Сходинки до інформатики» використано рекомендації ЮНЕСКО. Цей курс розглядається як інструмент, який у сучасному інформаційному суспільстві сприятиме успішному навчанню учнів, всебічному розвитку дитини шкільного віку. Принципова відмінність нових підручників від попередніх як для основної, так і початкової школи — забезпечення їх навчально-методичними комплектами.

Друк на випередження

Станом на 30 липня до обласних управлінь освіти та науки надійшло приблизно 5 мільйонів підручників для 5-го класу. Це понад 75% від загального тиражу. Щодня до регіонів доставляється 350–420 тисяч підручників, а це

означає, що в першій декаді серпня нові підручники повністю надійдуть до навчальних закладів.

Важливою частиною державного замовлення в 2013 році є підготовка та

друк підручників для учнів спеціалізованих навчальних закладів: сліпих, слабкозорих, глухих, слабкочуючих, розумово відсталих, із затримкою психічного розвитку та

важкими порушеннями мовлення.

— Важливою частиною держзамовлення є 100% виконання всіх побажань регіональних органів управління освіти на під-

ручники мовами національних меншин, — наголосив Дмитро Табачник.

Загалом, за його словами, підручники друкують з випередженням графіка, а тиражі збільшено до 120% від кількості учнів. Адже якщо дитина втрапить підручник, зіпсує його або наступного року в класі буде більше учнів, такий підхід дасть змогу не витрачати кошти на додатковий друк.

Позитивним є і той факт, що за погодженням з авторами рукописів, які видаються за кошти держави, електронні версії новостворених підручників розміщуються на сайті видавництва.

Абітурієнти мають знати

Міністр також повідомив, що станом на ранок 30 липня до вишів подано 2 мільйони 130 тисяч заяв від майже 700 тисяч абітурієнтів з яких понад 600 зареєстровано в електронному вигляді. Трохи більше 1,5 мільйона — в паперовому вигляді. До вишів 1–2 рівня акредитації

подано 341 тисячу заяв, до 3–4 рівня — майже 1 мільйон 790 заяв.

Десятку найзатребуваніших серед абітурієнтів вишів очолив Київський національний університет ім. Т.Шевченка, який здолав рубіж у 50 тисяч заяв. Відповідно Київська політехніка та Львівський національний університет ім. І.Франка — по 45 тисяч заяв, Львівська політехніка — майже 43 тисячі заяв, Національний авіаційний університет — 42,5 тисячі, Національний педагогічний університет ім. Драгоманова — майже 36 тисяч, Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара — 32 тисячі, Харківський національний університет ім. Каразіна — 31,5 тисячі, Київський національний економічний університет ім. Гетьмана — майже 25 тисяч, Київський національний торговельно-економічний університет — 24,5 тисячі заяв. Якщо підсумувати, то ці виші забрали майже третину всіх заяв, поданих абітурієнтами.

Виконання державного замовлення на видання підручників для учнів 5 класу загальноосвітніх навчальних закладів

До 15 липня виконано на 100% — надруковано 103 назви загальним накладом 6499782 примірники

За даними Міністерства освіти і науки України

Виробництво молока зростає

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПРОДБЕЗПЕКА. В Україні збільшується виробництво молока. Так, за попередніми прогнозами, до кінця року воно зросте на 2,4%. Це дасть змогу збільшити експорт молока та молокопродуктів на 5% та знизити імпорт на 22%. Тож щоб подібна позитивна тенденція тривала, уряд і надалі надаватиме допомогу виробникам молока, наголосив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк.

«В Україні від початку нинішнього року зберігається започаткована у 2012 році тенденція до зростання виробництва молока. Так, за півроку воно становило 5,5 мільйона тонн, що на 1% більше, ніж за відповідний період минулого року. Відповідно, зростає і виробництво кисломолочних продуктів — на 11,4% та сирів — на 6,8%. Мінагрополітики прогнозує, що подібна динаміка збережеться до кінця року», — зазначив міністр.

Також він спрогнозував, що разом із збільшенням виробництва зростає і внутрішнє споживання. Так, середньорічне споживання молока та молокопродуктів населенням очікується на рівні 217 кілограмів на особу, що на 2,6 кілограма більше, ніж у 2012 році, повідомляє прес-служба Мінагрополітики.

«Скіфи» у кооперації

ПАРТНЕРСТВО. Протягом року співпраця між Україною та Білоруссю почала розвиватися динамічніше. Про це йшлося під час зустрічі міністра економічного розвитку і торгівлі Ігоря Прасолова з Надзвичайним і Повноважним послом Республіки Білорусь в Україні Валентином Величком.

«За 5 місяців товарообіг між країнами становив 2,3 мільярда доларів. Ми намагаємось збільшити показники», — цитує Ігоря Прасолова прес-служба Мінекономрозвитку.

Сторони обговорили подробиці Плану спільних заходів на 2013–2015 роки з розвитку співробітництва та розширення виробничої кооперації. Виокремили результати домовленостей: активно розвивається виробнича кооперація, є хороші перспективи зі створення спільних підприємств, наприклад зернозбиральних комбайнів «Скіф» у Херсоні.

Засвідчуємо підтримку

СПІВЧУТТЯ. Прем'єр-міністр Микола Азаров висловив співчуття Голові Ради Міністрів Італійської Республіки Енріко Летта у зв'язку з автокатастрофою, яка забрала людські життя.

«Прийміть глибокі співчуття у зв'язку з автомобільною катастрофою, що сталася в Італії поблизу м. Ірпінії та призвела до численних людських жертв, — йдеться в телеграмі. — У ці скорботні години засвідчую Вам та всім громадянам Італії солідарність і підтримку дружнього українського народу».

Прем'єр-міністр побажав найскорішого одужання всім постраждалим у катастрофі, передає департамент інформації та комунікації з громадськістю Секретаріату КМУ.

Будівництво вийшло зі сплячки

ПЕРСПЕКТИВА. З початку цього року близько 30 тисяч громадян України забажали взяти участь у державних житлових програмах

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

У першому півріччі 2013 року українська будівельна галузь працювала на четвірку. Саме таку оцінку цій важливій індустрії поставив днями на пресконференції міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства (Мінрегіон) Геннадій Темник.

«За цей період прийнято в експлуатацію 4,5 мільйона квадратних метрів житла, що на 6,6% більше порівняно з аналогічним періодом минулого року. А загалом обсяг виконаних будівельних робіт становить 23 мільярди гривень», — розповів він.

Треба зазначити, що хоча реалізація програми «Доступне житло», старт якій було дано Президентом України, мала певні проблеми, робота в цьому важливому напрямку триває непогано. Так, у рамках здешевлення вартості іпотечних кредитів за цією програмою надано 1908 таких позик на загальну суму 441,2 мільйона гривень. Лише за перше півріччя цього року наші громадяни змогли отримати 675 кредитів за програмою «Доступне житло».

За інформацією Мінрегіону, найбільше квартир за

січень-червень 2013 року отримали громадяни у Сумській (70), Вінницькій (81) областях та Києві (92).

У цілому Законом «Про Державний бюджет України на 2013 рік» за програмою здешевлення іпотечних кредитів передбачено призначення в обсязі 300 млн грн. Також очікується укладання 4 тисяч кредитних договорів за цією програмою.

Законом «Про Державний бюджет України на 2013 рік» за програмою здешевлення іпотечних кредитів передбачено призначення в обсязі 300 мільйонів гривень.

Активно розвивається і програма «Власний дім», в рамках якої видаються пільгові кредити на придбання або зведення приватного будинку. Так, за звітний період було надано 2278 кредитів. Як зазначив Геннадій Темник, у першому півріччі 2013 року зведено 410 будинків загальною площею трохи більше 41 тисячі квадратних метрів, а державними та місцевими бюджетами на реалізацію цієї програми цього року передбачено освоєння понад 109 мільйонів гривень.

Ще одну, доволі промовисту цифру озвучив міністр: з початку цього

року близько 30 тисяч громадян України виявили бажання взяти участь у різних державних житлових програмах. У принципі є великі можливості для того, щоб мрії людей стали реальністю. Це підтверджується насамперед тим, що на цей час по всій країні вже підготовлено 43 земельні ділянки. Як відомо, земельне питання було завжди головним боєм

для забудовників та девелоперів. Тепер на вже підготовлених ділянках заплановано будівництво 194 житлових будинків, що дасть змогу забезпечити доступним житлом 22 тисячі сімей.

Також у першому півріччі здано в експлуатацію 376 будинків, які числилися незавершеними. Більша частина з цих помешкань житлові. Але на сьогодні загальна кількість недобудов в Україні ще сягає чималої цифри — 15 733. Більшість з них належать до приватної та комунальної власності, менше — до державної.

Торкнувся міністр також і стану розвитку іншої дуже важливої галузі — виробництва будівельних матеріалів. «Дуже приємно для всіх нас те, що показники експорту вітчизняних будівельних матеріалів постійно зростають. А вивіз цієї продукції за кордон у січні-травні 2013 року перевищив імпорт у 2,2 рази. Ми і надалі проводитимемо політику максимального використання вітчизняного виробництва при спорудженні об'єктів в Україні», — зазначив він.

До того ж останніми роками вітчизняні підприємства промисловості будівельних матеріалів активно працюють над сучасним переоснащенням своїх заводів. Так, на сьогодні вже 41 підприємство галузі це зробило повністю або частково. Ці заводи, за даними Мінрегіону, на 25–30% збільшили номінальну потужність, підвищили якість продукції та зменшили її собівартість і завантажені на 80–97%. Для порівняння слід сказати, що ті підприємства, які ще не розпочали проводити такого переоснащення, завантажені лише на 20–30%.

Загалом же очевидно, що будівництво прокинулося від сплячки після кризи і шаленого падіння обсягів у 2009–2010 роках.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Чи буде повітряний експрес українським

ТЕСТОВА ПОЇЗДКА. Крюківський вагонобудівний завод представив свою продукцію Національному проекту колійного сполучення Київ—аеропорт «Бориспіль»

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

У рамках заходу здійснено тестову поїздку за маршрутом Полтава—Харків, під час якої продемонстровано основні технічні характеристики поїзда Крюківського вагонобудівного заводу (КВБЗ) ЕКр-1: рух зі швидкістю до 160 км/год, робота систем безпеки та контролю, забезпечення безупинного руху при переході з ділянки із змінним струмом на ділянку з постійним струмом та навпаки, комфортабельність у різних класах вагонів та додаткові зручності для пасажирів.

Участь у заході взяла голова Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами Владислав Касків, представники ДП «Повітряний експрес», Мінінфраструктури, Укрзалізниці та Крюківського ВБЗ. За підсумками тестування представлено звіт, що продемонстрував відповідність потяга технічним параметрам Нацпроекту «Повітряний

Вітчизняний потяг не гірший за Хюндай

експрес» та зафіксував основні технічні показники електропоїзда.

«Рішення про вибір рухомого складу прийматиметься на конкурентних засадах спільно з китайськими партнерами. Нацпроект «Повітряний експрес» — генеральним підрядником, компанією СМСЕС. Нашим ключовим пріоритетом є використання українського національного виробника, що дає можливість розвива-

ти економіку, створювати нові робочі місця», — підкреслив Владислав Касків.

У свою чергу, голова правління — директор Крюківського ВБЗ Євген Хворост повідомив: «Вибір українського варіанту електропоїзда для Нацпроекту забезпечить конкурентоздатну вартість рухомого складу та, відповідно, проїзного квитка для пасажирів. Оскільки фінансування проекту здійснює ЕксімБанк Китаю, ми готові залучити китайських виробників до постачання окремого обладнання». Він також додав, що енергоспоживання електропоїзда становить близько 2 МВт, що запобігає надлишковим витратам та є значноощадливішим за аналоги, що використовуються в Україні.

Керівник ДП «Нацпроект «Повітряний експрес» Андрій Галушак озвучив основні попередні технічні вимоги до електропоїзда: «Потяг Нацпроекту «Повітряний експрес» повинен мати п'ять або шість вагонів, бути розрахованим на 450—500 пасажиромісць та передбачати місця для осіб з особливими потребами.

Максимальна швидкість руху поїзда має становити до 140 км/год».

Остаточні технічні та організаційні вимоги до рухомого складу будуть визначені з урахуванням рекомендацій стратегічного консультанта проекту — компанії Ernst & Young, повідомляє прес-служба Держінвестпроекту.

ПРОШУ СЛОВА!

Нагорода розповідь про подвиг

Борис ДУЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Щороку дедалі менше стає ветеранів Великої Вітчизняної війни. Часто буває так, що після втрати близької чи знайомої людини з їх числа ми починаємо шкодувати, що мало знаємо про їхній бойовий шлях, за який подвиг і чим вони були нагороджені. Ще менше ми знаємо або взагалі нічого не знаємо про подвиги і нагороди учасників бойових дій навіть з числа близьких людей, які загинули на війні.

Так було і з моїми родичами. В 1975 році через архів Міністерства оборони тепер уже колишнього СРСР мені вдалося розшукати орден Слави 3-го ступеня мого родича Івана Талімоновича Ширченка, жителя села Йосипівка Малинського району Житомирської області, яким він був нагороджений в 1944 році. Нагороду Іван Талімонович не отримав у роки війни, оскільки був тяжко поранений і довго лікувався в різних госпіталях, а після виписки за станом здоров'я признаний не придатним для подальшого проходження військової служби.

Зустрічалися ми з Іваном Талімоновичем дуже рідко, а тому, на жаль, мені не вдалося за його життя дізнатися, за що конкретно він отримав високу солдатську нагороду. І ось недавно, згадавши цю історію, я зайшов на офіційну сторінку архіву Міністерства оборони Росії «Подвиг народа» — колишнього архіву Міністерства оборони СРСР — і знайшов нагородний лист на червоноармійця-розвідника 1130-го стрілецького Тернопільського полку 336-ї стрілецької Житомирської дивізії І. Т. Ширченка. Ось що сказано в нагородному листі про заслуги Івана Талімоновича.

«Товарищ Ширченко в боях за деревню Кселикенци 20.08.1944 года, действуя со взводом пешей разведки, проявил смелость и отвагу, под сильным огнем противника ползком пробрался в деревню, выявил огневые точки противника, которые были уничтожены огнем нашей артиллерии.

При захвате пленного в р-не Юзефов 10.10.44 г. тов. Ширченко ворвался в немецкие траншеи, уничтожил 2-х немецких солдат, обеспечил группе захват пленного». Так завдяки Інтернету мені вдалося дізнатися про бойові заслуги родича.

Через цей веб-сайт також дізнався про бойові нагороди батька жителя села Пристанційного Малинського району Житомирської області Любова Миколайовича Козлова — гвардії старшини, виконуючого обов'язки командира шабельного взводу 21-го гвардійського кавалерійського полку Миколи Івановича Філоненка. Медаллю «За відвагу» його нагородили за те, що в бою 20.09.1944 року він знищив 10 фашистів. А от орден Слави 3-го ступеня, до якого воїна представили за вміле керівництво шабельним взводом 05.02.1945 року під час бою на лівому березі річки Одер, а також за особисту мужність та відвагу, бо, незважаючи на поранення, продовжував керувати взводом ще й знищив 4 фашистів, йому так і не вручили. Наступного дня він помер від ран.

Дочка знала, що батько загинув у Німеччині, однак, де конкретно — ні. Не знала і про його нагороди. Тепер це відомо всій родині, а держава щомісячно доплачуватиме їй як інваліду з дитинства за нагороди батька 213 гривень до пенсії.

Нині вирішується питання щодо вручення ордена героя дочці. Однак питання це дуже непросте. У відповідності з рішенням Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України від 1993 року та роз'ясненням Головного управління кадрів Міноборони від 1999 року особам, які були нагороджені за часів СРСР, але своєчасно не отримали нагород, передбачено вручення відповідних довідок про нагородження.

Для цього слід звернутися до районного (міського) військового комісаріату з підтверджуючими документами, а в разі відсутності таких — для оформлення відповідного запиту до Центрального архіву Міністерства оборони Російської Федерації (м. Подольськ, Московської області). Бо нагородну систему колишнього СРСР було скасовано без передачі правонаступництва країнам СНД: нагороди неіснуючої держави в Україні не виготовляються та нагородження ними не проводиться.

Дуже шкода, що склалася така ситуація, бо довідка про нагородження мало компенсує саме вручення. Адже нагороди не просто символ воєнних заслуг колишніх воєнків, а й сімейна реліквія, яка передається у спадок. Ось тому доньці солдата доводиться звертатися в різні державні установи Російської Федерації (архів Міністерства оборони м. Подольськ, Міністерство оборони, посольство Російської Федерації в Україні).

Так, торік Всеукраїнській асоціації ветеранів війни та Міністерства надзвичайних ситуацій України довелося півроку «вибивати» орден «Червоного Прапора» ветерану війни П.П. Дуброві. А все, гадаю, було б простіше, коли б існувала певна домовленість між відповідними структурними підрозділами Адміністрації Президента України і Адміністрації Президента Російської Федерації щодо вручення таких нагород, нехай тимчасова — до 70-річчя нашої спільної перемоги у Великій Вітчизняній війні. Це була б реальна можливість для близьких родичів загиблих і померлих героїв і, мабуть, остання змога для деяких ветеранів отримати такі нагороди.

Асоціація лише посилить Україну

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ. Україна демонструє позитивні тенденції у питанні підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, підкреслив єврокомісар з питань розширення та політики сусідства Штефан Фюле в інтерв'ю польському виданню Gazeta Wyborcza.

«Україна може підписати Угоду про асоціацію в листопаді, це залежить від неї самої», — зазначив єврокомісар. При цьому він зауважив, що Рада ЄС свою позицію в цій справі чітко висловила в грудні: «Країна повинна припинити вибірково систему правосуддя, реформувати виборче законодавство та продемонструвати прогрес у

здійсненні реформ адаптації до стандартів ЄС».

За словами Штефана Фюле, в Україні розуміють ці вимоги. На його думку, українські політики знають, куди рухатися країні, та хочуть інтеграції з ЄС. Уже помітні позитивні тенденції щодо цього питання. «Я бачу позитивну тенденцію: уряд розуміє важливість Угоди про асоціацію для

країни», — констатував єврокомісар.

Водночас Штефан Фюле зазначив, що підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом не буде применшувати роль України в регіоні, а навпаки — посилить її та створить більше можливостей для співпраці з усіма своїми сусідами, включаючи Росію.

Вижив, щоб потрапити під варту?

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ГУЧНА СПРАВА. Україна добивається повернення на Батьківщину рибалки, який вижив після аварії в Азовському морі — 49-річного Олександра Федоровича, незважаючи на порушену проти нього в Росії кримінальну справу за незаконний вилів риби.

Про це повідомляє УНІАН із посиланням на Генерального консула України в м. Ростов-на-Дону Віталія Москаленка. «Ми добиваємось і хочемо, щоб Федоровича відправили

в Україну, де триватиме слідство і не чинитимуть перепони для його успішного проведення», — заявив Віталій Москаленко.

Він повідомив, що проти українського рибака відкрито кримінальну справу за незаконний вилів біологічних ресурсів, і тому він не може залишити територію РФ.

Дипломат розповів, що російські слідчі поки що не дають дозволу на його від'їзд в Україну, і нині це питання вирішують. Українця можуть узяти під варту або, найімовірніше, візьмуть підписку

про невиїзд. При цьому Генконсул додав, що в Олександр Федорович є адвокат, а Генконсульство постійно тримає цю справу на контролі. Дипломат підкреслив, що Азовське море — нерозділене між Україною та Росією. «Відповідно до двосторонньої угоди, акваторія Азовського моря перебуває у спільному користуванні двох країн. Тобто прибережних вод тут немає. Якби вони (українські рибаки. — Ред.) причалили до берега, то було б зрозуміло, що вони на території Росії», — сказав Віталій Москаленко.

Дипломат також повідомив, що Олександр Федорович перебуває у Єврейській лікарні і йому безкоштовно надають усю необхідну медичну допомогу.

«Було зроблено дві операції, обидві успішні. Оперував головний хірург цієї лікарні, дуже досвідчений лікар. Усе було зроблено безкоштовно і на належному рівні. Я дзвонив кілька годин тому і мені повідомили, що реабілітація проходить теж безкоштовно», — сказав Генконсул. Він повідомив, що, за інформацією лікарів, через кілька днів шви можуть зняти.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Бездоріжжя
в корупційному виміріОлександр БІТТЕР,
«Урядовий кур'єр»

ПРАВОПОРЯДОК. Будемо відвертими, українські дороги ніколи не відзначалися якістю. Але після останньої зими їхній стан сягнув тієї межі, за якою спочатку народ, а потім і найвищі посадовці заговорили не про власне дороги, а про майже суцільне бездоріжжя. Отже, в тому, що Президент держави визначив будівництво і ремонт доріг головним завданням уряду на найближчі два роки, якогось особливого піару я б не шукав, адже йдеться, без перебільшення, про економічну безпеку країни. У всякому разі, в цивілізовану Європу з такими «шляхами сполучення» в'їжджати дуже проблематично. Хіба що на Схід, але й туди з перешкодами...

Зазвичай проблеми з українськими дорогами списують на їх зношеність. Що є, то є — більшість з них будувалися ще в 1970-ті і, природно, не були передбачені для сучасних навантажень. Якщо врахувати, що належним чином вони ніколи не ремонтувалися, то, певна річ, їхній експлуатаційний ресурс фактично вже давно вичерпався. Втім, деякі експерти нинішній катастрофічний стан автошляхів усерйоз пов'язують ще й з кліматичними умовами, посилюючись на часті різкі перепади температури останньої зими. Правда, вони ж визнають, що нормальна стандартна дорога не повинна реагувати на високі чи низькі температури.

Але не будемо розбиратися у всіх причинах вітчизняного бездоріжжя, тим паче, що цим покликані займатися десятки, а то й сотні відповідних структур на чолі з Укравтодором, у складі якого, до речі, значиться й Державний дорожній науково-дослідний інститут. Поговоримо про інше, про очевидну корупційну складову галузі будівництва та ремонту доріг. Хоч би що там казали, держава таки виділяє на це гроші, але вслід за субсидованими енергетичною та комунальною сферами мережа вітчизняних доріг висотує щороку мільярди. Левову частку поглинає, м'яко кажучи, нецільове їх використання, ускладнене безсоромною корупцією. За висновками фахівців, автошляхи вже давно стали засобом сталого збагачення великих і малих чиновників, оскільки фінансові зловживання часто сягають половини і більше відсотків вартості робіт.

Днями заступник начальника Департаменту державної служби боротьби з економічною злочинністю МВС України Олександр Сидоров у ході брифінгу, присвяченого протидії правопорушенням на об'єктах дорожнього господарства, повідомив, що найпоширенішими злочинними оборудками стали фіктивне будівництво чи ремонт доріг, коли гроші отримують за оформлені лише на папері роботи, завищення вартості і обсягів виконаних робіт, кількості будівельних матеріалів, техніки, пально-мастильних матеріалів, використання неякісних матеріалів, що не відповідають умовам укладених договорів, залучення як субпідрядних організацій комерційних структур з ознаками фіктивності і без виробничих потужностей, недотримання технічних норм і стандартів під час ремонту та спорудження об'єктів дорожньої інфраструктури тощо.

Зокрема, цього року поширеним способом розкрадання бюджетних коштів у системі автодорожнього господарства виявлено понад 300 кримінальних правопорушень, включаючи зловживання владою чи службовим становищем, перевищення службових повноважень, службові підробки, недбалість, відверте розкрадання державних грошей. Серед викритих злочинів майже сотня стосується фактів зловживань посадових осіб служби автомобільних доріг, а збитки у деяких випадках сягнули мільйона гривень. Загалом же внаслідок дій злочинців держава втратила понад 151 мільйон гривень бюджетних коштів. Щоправда, до суду з обвинувальними висновками вже направлено 46 кримінальних проваджень, за якими забезпечено відшкодування трохи більше 31 мільйона, але це крапля в морі.

У результаті роботи органів внутрішніх справ протягом першого півріччя у сфері автодорожнього господарства виявлено понад 300 кримінальних правопорушень, включаючи зловживання владою чи службовим становищем, перевищення службових повноважень, службові підробки, недбалість, відверте розкрадання державних грошей. Серед викритих злочинів майже сотня стосується фактів зловживань посадових осіб служби автомобільних доріг, а збитки у деяких випадках сягнули мільйона гривень. Загалом же внаслідок дій злочинців держава втратила понад 151 мільйон гривень бюджетних коштів. Щоправда, до суду з обвинувальними висновками вже направлено 46 кримінальних проваджень, за якими забезпечено відшкодування трохи більше 31 мільйона, але це крапля в морі.

Хочеш не хочеш, нинішній стан вулично-дорожньої мережі додає неабияких клопотів і працівникам Державної автоінспекції. Як повідомив начальник Центру безпеки дорожнього руху та автоматизованих систем МВС України Сергій Будник, на обліку в ДАІ головним чином через неякісне покриття значаться 1055 місць концентрації дорожньо-транспортних пригод. Упродовж шести місяців цього року внаслідок незадовільного стану доріг зареєстровано 274 ДТП, у тому числі 68 пригод з постраждалими — загинули 24 людини, а 110 травмовано. Це поза населеними пунктами — на вулицях міст і сіл за цей же період трапилися 372 ДТП з чотирма загиблими та 35 травмованими.

Цього року за порушення правил утримання вулично-дорожньої мережі до адміністративної відповідальності вже притягнуто ледь не 6000 посадовців дорожніх комунальних організацій, з яких 625 осіб за порушення, що спричинили аварійні ситуації чи пошкодження транспортних засобів. На усунення недоліків проїзних частин, узбіч, тротуарів, знаків, розмітки, світлофорів, транспортного та пішохідного огороження було видано майже сім тисяч приписів ДАІ. За їх невиконання складено 2232 адмінпротоколи. Автоінспекція постійно звертається до місцевих органів виконавчої влади з пропозиціями про поліпшення стану доріг та вдосконалення організації дорожнього руху, запевнив генерал Будник. Наскільки ті прислухаються — питання риторичне, бо, як мовиться, відповідь можна бачити на дорогах.

Замість прибутків — збитки

КОНТРОЛЬ. Аудит, проведений Держфінінспекцією, засвідчив: «Укراгролізинг» працював неефективноЮрій ВАСИЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Підтримка національного виробника через низку державних цільових програм повинна стати одним з найефективніших чинників інтенсивного розвитку економіки України. Саме таке завдання ставив уряд, ініціюючи їх створення.

Кошти чималі

В аграрному секторі, зокрема, «Державна цільова програма реалізації технічної політики в агропромисловому комплексі на період до 2015 року на підтримку українських сільгоспвиробників та підприємств машиннобудівельної галузі» спрямована на забезпечення українських аграріїв сільгосптехнікою вітчизняного виробництва через фінансовий лізинг. Цей документ на державному рівні підкріпили відповідними ресурсами — протягом 2010—2012 рр. на його виконання було виділено 940,7 млн грн. Головними розпорядниками коштів, виділених на реалізацію програми, та виконавцями запланованих заходів були Міністерство аграрної політики та продовольства України і ПАТ НАК «Украгролізинг». За їх рахунок придбано 5775 одиниць сільгосптехніки. В тому числі 211 зернозбиральних комбайнів, 560 тракторів та іншу сільськогосподарську техніку.

Проте, за оцінкою фінансових аудиторів Держфінінспекції України, які проводили контрольні-аналітичні заходи, кошти, виділені на виконання програми, використано неефективно. Як зазначається в матеріалах перевірки, їхня загальна сума становить майже 670 млн грн. Крім того, втрати придбаних активів склали 98,3 млн грн, розрахунковий обсяг недоотриманих доходів — 31 млн грн. Ще 165,5 млн грн ПАТ НАК «Украгролізинг» не скерувало на виконання заходів програми, а використало на власні потреби.

Вітчизняна
техніка в ролі
пасербиці

Працівниками Держфінінспекції встановлено, що оператори фінансового лізингу (ПАТ НАК «Украгролізинг» та ДП «Спецагролізинг») спрямували 130 млн грн (15 % коштів програми) на закупівлю техніки іноземного виробництва, що суперечить умовам програми. Зокрема, ДП «Спецагролізинг» витратило 119,8 млн грн на придбання у ТОВ НВП «БілоцерківМАЗ» 120 зернозбиральних комбайнів білоруського виробництва. Аналогічно ПАТ НАК «Украгролізинг» 2010 р. закупило на 10,2 млн грн у ТОВ «Біг Дачмен Україна» ком-

Техніка, що мала приносити доходи, — простокое

плекти обладнання для свинарства німецького виробництва.

А де тут аграрії?

Наступним прикладом неефективного використання державних коштів є підтримка суб'єктів господарювання, які не є сільгоспвиробниками. На них було витрачено 241,8 млн грн. Так, протягом 2010—2012 рр. 232,5 млн грн, що становить близько 25% загального фінансування програми, НАК «Украгролізинг» та ДП «Спецагролізинг» спрямували на забезпечення сільськогосподарською технікою ТОВ

стану саме сільськогосподарських товаровиробників.

На приколі,
а не в полі

Окрім того, у 2010—2012 рр. закуплено нової сільгосптехніки на 151,5 млн грн, проте станом на 01.04.2013 її не передали аграріям у фінансовий лізинг. Водночас, за умови своєчасної її передачі терміном на 7 років, ПАТ НАК «Украгролізинг» отримало б 31 млн грн доходів, з них за техніку, придбану у 2010 році, — на суму 17,5 млн грн, у 2011 р. — 6 млн грн та в 2012 р. — 7,5 млн грн.

За оцінкою фінансових аудиторів Держфінінспекції України, кошти, виділені на виконання програми, використано неефективно. Їхня загальна сума становить майже 670 млн грн.

«ДПЗКУ — МТС», яке не є сільгоспвиробником.

У 2011 році ТОВ «Перлина Збруча» (Хмельницька обл.) отримало від ПАТ НАК «Украгролізинг» обладнання для розливу мінеральної води на загальну суму 9,3 млн грн. При цьому основним видом діяльності ТОВ «Перлина Збруча» є виробництво безалкогольних напоїв, виробництво та розлив мінеральної води. Тобто зазначене підприємство не займається виробництвом сільськогосподарської продукції.

Це при тому, що метою програми є формування та підтримка функціонування системи інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу для збільшення виробництва сільгосппродукції та поліпшення матеріального

Також на початку цього року за несплату лізингових платежів у несумлінних лізингодержувачів ПАТ НАК «Украгролізинг» вилучило техніку на 159 млн грн. З неї передано у вторинний лізинг техніки лише на 13,3 млн грн, решта ж, на суму майже 146 млн грн, перебуває на відповідальному зберіганні. Тобто, за її збереження ПАТ НАК «Украгролізинг» несе витрати, а лізингові платежі за користування технікою не надходять.

Контроль —
неналежний

Як свідчать результати аудиту, негативно позначився на реалізації програми і брак належного контролю за збереженням сільськогосподарської техніки, переданої у фінансо-

вий лізинг та на відповідальне зберігання. Відповідно до укладених угод ці функції було покладено на «Украгролізинг» та «Спецагролізинг». В ході перевірки виявлено нестачу техніки на суму 98,3 млн грн. Не вдалося підтвердити фактичної наявності техніки на суму 151,4 млн грн у 45 суб'єктів господарювання — лізингодержувачів через їхню відсутність за юридичною адресою.

Серед інших чинників, що призвели до неефективного використання коштів держпідтримки операторами фінансового лізингу, є також нерівномірний розподіл сільгосптехніки по регіонах та брак підприємств техсервісу. Так, середній рівень забезпечення аграріїв у 2010 р. сільгосптехнікою в рамках програми становив 2 %, натомість у аграріїв Хмельницької області — 458 %, Київської — 117, а Сумської — 93 %.

За підсумками анкетування, проведеного в межах аудиту, 820 респондентів-керівників сільгоспідприємств із 905 опитаних зазначили, що в районах, на території яких розташовані сільськогосподарські підприємства — учасники програми, заводи-виробники не створили жодного підприємства технічного сервісу.

За результатами проведеного аудиту з огляду на значні суми допущених неефективних витрат Держфінінспекція України запропонувала Кабінету Міністрів визнати роботу Мінагрополітики і ПАТ НАК «Украгролізинг» у частині реалізації заходів програми незадовільною та розглянути питання щодо відповідності займаним посадам керівників, що контролюють вказані напрями роботи.

СВОЇ КОМЕНТАРІ
ЗАЛИШТЕ ТУТ
UKURIER.GOV.UA

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Луцьк зазнав удару стихії

НЕГОДА. Надзвичайно сильна злива стала справжнім випробуванням для обласного центру Волині

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

Майже за шість десятирок років життя автору цих рядків не доводилося бачити такого сильного дощу. А сантиметрової величини град, що якийсь час сипав із неба, зробив стільки гуркоту, що доводилося кричати, аби тебе почули співрозмовники.

Причиною такого незвичного явища став холодний атмосферний фронт антициклону, що перебував над Норвегією. Протягом години у Луцьку випало 27 міліметрів атмосферних опадів за місячної норми 76 міліметрів. Грунт просто не встигав усотувати вологу і цього виявилось достатньо, щоб паралізувати пересування між окремими мікрорайонами міста. І, звичайно ж, усередині забудованих територій.

Попри штормове попередження синоптиків, такої сили удару ніхто не очікував. Вода, рівень якої піднімався буквально на очах, не тільки затопила всі низини, а й несла, як це було на вулиці Івана Карпенка-Карого, легкові автомобілі, затоплювала магазини, складські приміщення, автосервіси, проривалася в деякі великі торговельні комплекси. Для порятунку свого будинку відрами вичерпували і зливали

Причина високої води — вплив антициклону, що перебував над Норвегією

вниз воду мешканці одного із багатоповерхових будинків, що має плоский дах.

Затопленими виявилися підвали у другій міській та обласній дитячій лікарнях, загальноосвітніх школах № 5, 7, 22 Луцька, в управлінні казначейства, сотнях інших установ та приватних домоволодінь.

— Зазвичай, аби дістатися до місця роботи, мені треба сорок хвилин, — розповіла колега. —

А тут цей шлях забрав кілька годин, адже залитими і непрохідними для транспорту стали дороги під залізничним шляхопроводом біля дубенського перехрестя, сотні і сотні машин не змогли скористатися перехрестям вулиці Соборності та проспекту Волі... На власні очі бачила дахи десятків автомобілів на стоянці біля молитовного будинку, що на вулиці Вороніхіна...

Затопленим виявився один із найбільших торгових центрів Луцька — «Ювант». Під ним у вбиральні виявилися несподівано заблокованими люди, адже вхід у неї практично моментально залило водою. Довелося викликати рятувальників, які й визволили несподіваних заручників зливи та обставин.

— Для рятувальних робіт ми задіяли практично весь особовий склад обласного центру.

Нашими відділеннями проведено розчищення проїжджої частини від повалених дерев на вулицях Драгоманова, Соборності, Карпенка-Карого.

З трьох маршрутних таксі, що зупинилися на затоплених ділянках дороги, рятувальними підрозділами міста евакуйовано 45 осіб. З подібних ділянок доріг витягнуто дві карети «швидкої допомоги» та два десятки маршрутних таксі у низових ділянках міста, — розповів керівник прес-служби волинських еменсівців підполковник цивільного захисту Володимир Нестеров. — У житлових масивах надали допомогу понад 50 особам, які опинилися в підтоплених будинках по вулицях Кривоноса, Конякіна, Писаревського, Соборності, Відродження...

Після припинення зливи чимало вулиць обласного центру, зокрема і виїзд із залізничного вокзалу, перетворилися на непрохідні для легкового транспорту водойми.

На щастя, удар по місту стихії вдалося витримати без людських утрат. Відновлено і рух транспорту. Матеріальні ж втрати нині підраховують.

Тепер мобільні оперативні групи УДСНС в області продовжують роботу з аварійно-відновлювальними службами міста щодо ліквідації локальних підтоплень та надають допомогу постраждалому населенню.

Епідемії менінгіту немає

БЕЗ ПАНІКИ. На Львівщині — лише сезонна захворюваність на ентеровірусну інфекцію

Оксана МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

У цьому запевнив заступник начальника головного управління держсанепідслужби у Львівській області Олег Когут. За його словами, панікувати й ув'язнювати дітей в хаті з профілактичною метою, як це роблять налякані спалахом інфекції батьки, справді не варто, краще вчити їх ретельно дотримуватися правил особистої гігієни, це надійніший бар'єр перед захворюванням. Та, звісно, й легковажати не варто, адже з початку року на Львівщині занедужали два пацієнти, а з настанням літа ситуація ускладнилася, з червня захворюваність на ентеровірусну інфекцію підвищилася.

Загалом на Львівщині такий діагноз лікарі поставили 42 пацієнтам. Однак, як розповів Олег Когут, про епідемію не йдеться з географічної точки зору, позаяк хворі є у різних районах області, зокрема у Сокальському, Яворівському, Городецькому, Пустомитівському, у Львові та Червонограді. Тож і немає спільного місця зараження. Дещо вища захворюваність у Буському районі — там на ентеровірусну інфекцію

захворіло 23 особи, у лікарняних ліжках опинилися жителі 11 сіл. Щоденно моніторять ситуації на територіях, де є хворі. Водночас епідеміологи чекають результатів лабораторних досліджень зразків, які ідентифікують збудника хвороби.

На нараді у Львівській облдержадміністрації, де обговорювали епідеміологічну ситуацію у Буському районі та на Львівщині загалом, медики й санепідеміологи акцентували на посиленні заходів щодо профілактики захворювання і лікування, а також поінформованості населення області. Передовсім фахівці рекомендують уникати контактів із хворими, дотримуватися правил особистої гігієни, адже вірус може передаватися найчастіше через брудні руки, а також через предмети побуту, воду, продукти харчування і повітряно-крапельним шляхом. Особливу увагу слід приділяти харчуванню: вживати лише свіжі продукти, ретельно вимити фрукти й овочі (їх бажано перед вживанням мити гарячою водою), вживати кип'ячену або бутильовану воду. Не варто купатися у неперевіренних відкритих водоймах.

Дотримання правил гігієни — не лише надійний бар'єр перед вірусом, це вбереже від шлунково-кишкових інфекцій. Тож прийшовши з вулиці, після громадського транспорту, санвузлів потрібно обов'язково добре вимити з милом руки. Доцільно часто здійснювати вологе прибирання й провітрювання приміщень. Небезпечним може бути і рукостискання! При виникненні симптомів захворювання фахівці закликають не займатися самолікуванням, а негайно звертатися до лікувальної установи. До прибуття лікаря хворого необхідно ізолювати від інших людей.

Та якщо вірусу не вдалося уникнути і є симптоми захворювання (а менінгіт не має класичної клінічної картини і часто нагадує симптоми ГРІ чи шлунково-кишкових захворювань), не можна нехтувати такими проявами, як підвищення температури тіла до 39 градусів за Цельсієм, різкий головний біль, почервоніння обличчя, дрібне висипання, яке швидко зникає, запаморочення, нудота, багаторазове блювання, ригідність м'язів потилиці, марення, судоми: медики радять негайно звертатися до спеціалістів.

Водогін збудують за швейцарські кошти

СПІВПРАЦЯ. На Дніпропетровщині прийшли соціальні інвестиції

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Як забезпечити якісною питною водою жителів села? Це питання, на жаль, і в ХХІ сторіччі залишається актуальним. Нагальний проблем в українському селі сьогодні більш ніж достатньо. Зокрема, до цих пір є такі місцини, де немає належного сучасного газо-, електро- чи водопостачання. Розв'язувати подібні проблеми має місцева влада — для того люди її і вибирали. Однак у реаліях сьогодення на виконання масштабних та інших проектів у небагатому сільському (селищному) бюджеті завжди не вистачає коштів.

На Дніпропетровщині знайшли вихід, активно залучаючи у розвиток територій соціальні інвестиції — грантові кошти міжнародних проектів та благодійних організацій. І сьогодні в області працюють практично всі світові організації та фонди. Зокрема, 2011 року Дніпропетровська обласна рада підписала меморандум про співпрацю із швейцарсько-українським проектом «Підтримка децентралізації в Україні — DESPRO». Головним завданням проек-

ту є надання підтримки з питань децентралізації і реформування місцевого самоврядування. А третя фаза діяльності DESPRO, яка розпочалася у травні цього року, має на меті розвиток механізмів децентралізованого надання послуг у малих містах та селах. Перш за все, мається на увазі співфінансування проектів територіальних громад щодо водопостачання, водовідведення та поводження з твердими побутовими відходами (ТПВ). Звісно, Дніпропетровщина долучилася до цієї роботи.

Нещодавно пройшло перше робоче засідання Наглядового комітету проекту DESPRO в Дніпропетровській області. Обговорювали питання реалізації проекту «Соціальні гранти голови Дніпропетровської обласної ради та проекту DESPRO».

«Кожна велика справа починається з ініціативи людей, з готовності громади працювати над вирішенням своїх проблем. І завдання влади — підтримати соціальну активність людей, забезпечити необхідними організаційними і фінансовими ресурсами. Одним з головних напрямків під-

тримки активності людей на місцях є залучення грантових коштів та впровадження сучасних європейських практик у містах і районах Дніпропетровської області. Тому наш регіон активно співпрацює в цьому напрямку з провідними міжнародними організаціями», — наголосив голова Дніпропетровської обласної ради Євген Удод.

Нині українсько-швейцарська співпраця у рамках DESPRO на Придніпров'ї головним чином спрямована на забезпечення питною водою жителів сільської місцевості. Цього року на обласному конкурсі мають обрати шість найкращих таких проектів, які на 40% профінансує DESPRO. Це до 250 тисяч гривень на один проект. А всього до 2017 року планується втілити у життя 18 подібних ініціатив.

За останні три роки в рамках співпраці з міжнародними організаціями Дніпропетровщина залучила загалом близько 137 мільйонів гривень. Крім того, інвестори надавали і нематеріальну допомогу: технології, тренінги і навчальні програми для місцевих державних менеджерів.

ІНФРАСТРУКТУРА

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Необхідність будівництва мостового переходу постала давно. Щороку зростають потоки транзитного автотранспорту через Миколаїв, а пропускна здатність двох існуючих мостів через річки Південний Буг та Інгул вже не відповідає вимогам часу. Водночас місто має важливе значення у транспортній інфраструктурі країни. Адже воно розташоване на перехресті п'яти магістральних доріг, з яких дві є транспортними коридорами, що зв'язують Європу з Азією. А мости, побудовані в 1964-му та 1980 роках, незважаючи на свою красу та купу технічних на той час переваг, сьогодні не в змозі виконати головну функцію — безпечний пропуск транспорту через Миколаїв. Під час будівництва мости були розраховані на значно менші навантаження, адже такої кількості великовагового транспорту тоді ще просто не було.

Користь, економія, краса

Ідея будівництва мостового переходу в об'їзд міста виникла років двадцять тому. Насправді, при реалізації проекту було б досягнуто безліч позитивних результатів для міста та його жителів. По-перше, виведення транзитного транспорту за межі міста та поліпшення екологічного стану навколишнього середовища Миколаєва та прилеглих районів. По-друге, — істотне скорочення виходів вуглекислого газу в атмосферу за рахунок зменшення часу проходження ділянки та сталої швидкості транспорту. Завдяки мостовому переходу підвищиться ефективність перевезень між морськими портами Одеської та Миколаївської областей України та іншими країнами СНД і Євросоюзу. Помножиться інвестиційна привабливість Миколаєва та області загалом завдяки розвитку транспортної інфраструктури. І до того ж будівництво нового мостово-

Японський кредит розвантажить місто

ПРОЕКТ. У справі масштабного будівництва мостового переходу через Південний Буг за іноземні інвестиції зроблено перший вагомий крок

У перспективі Миколаїв матиме привабливий об'єкт

го переходу аж ніяк не погіршить екосистему Південного Бугу та не створить додаткових обмежень для судноплавства.

Нарешті, в справі будівництва мостового переходу здійснено перший за всі роки дієвий крок — державницького рівня. Кабінет Міністрів України затвердив техніко-економічне обґрунтування будівництва нового мостового переходу через річку Південний Буг у м. Миколаєві, про що видав відповідну постанову. За проектом загальна довжина мостового переходу через р. Південний Буг становить 13,2 км, з яких безпосередньо довжина мосту — 2050 метрів. Загальна вартість будівництва — 3,5 мільярда гривень. Період будівництва мостового переходу — п'ять років. Для реалізації цього проекту буде залучена

Організація міжнародного співробітництва Японії «Джайка» та Японська федерація бізнесу «Кайдандер».

Як зазначає заступник начальника Служби автомобільних доріг у Миколаївській області Валерій Блошенко, «переваги співробітництва з японськими партнерами полягають у низькому відсотку по кредиту — до 1,4% та строком до 25 років із пільговим періодом у сім років. Українські банки дають сьогодні ставку не менше 16%. Використання японського кредиту дасть можливість заощадити понад 215 мільйонів гривень саме зі сплати відсотків цього кредиту».

Щодо окупності проекту Валерій Блошенко зазначив, що пропускна спроможність нового мостового переходу становитиме

близько 34 тисяч одиниць транспорту на добу. Розроблена спеціальна формула, за якою буде визначатися розрахунок вартості проїзду по новому мосту залежно від категорії автотранспорту. Посадовець повідомив, що протягом року представники японської сторони в Миколаєві проводили дослідження, чи доцільно будувати в нашому місті мостовий перехід та об'їзду дороги. В рамках цього моніторингу проводилися громадські обговорення, опитування жителів міста та області, заміри показників повітря тощо. Всі висновки експертів включено до ТЕО проекту і будуть враховані під час проектування будівництва об'єкта.

Власне міст, завдячуючи своїй архітектурній виразності та естетичній привабливості, а також

наявності вільних земель поряд, надасть можливість у подальшому розвивати туристичний напрямок. Наприклад, будувати поблизу комплекси відпочинку, оглядові майданчики, розвивати інфраструктуру, що може додатково збільшити надходження до місцевого бюджету.

Перейти до практичної площини

Питання будівництва так званого «японського» мосту обговорювалося днями під час засідання робочої групи з питань розвитку моргосподарського комплексу Миколаївського регіону. «За цим проектом майбутнє, я в цьому впевнений, — зазначив на засіданні заступник міністра інфраструктури Дмитро Демидо-

вич, — це вже перший реальний крок до здійснення такого довгоочікуваного та важливого проекту. Його реалізація дасть змогу значно поліпшити транспортно-логістичну ситуацію на території не лише Миколаївщини, а й усього південного регіону держави».

Голова Миколаївської облдержадміністрації Микола Круглов, у свою чергу, відзначив, що головна мета цього проекту — вивести за межі міста весь потік транзитного транспорту, який нині рухається основними магістралями та вулицями Миколаєва, ускладнюючи тим самим транспортно-логістичну ситуацію в ньому.

В облдержадміністрації визначили три етапи підготовки проекту, з яких перший пункт першого етапу вже виконано, — затверджено техніко-економічне обґрунтування. На цьому ж етапі залишається дочекатися оцінки проекту з боку японської сторони та прийняття позитивного рішення урядом Японії щодо фінансування реалізації проекту. На другому етапі, в рамках узгодження фінансових умов проекту, передбачається провести переговори для узгодження проекту дипломатичної ноти, яка міститиме фінансові умови надання кредиту та переговори для узгодження проекту угоди про позику. Також слід укласти угоди про позику. В ході реалізації третього етапу узгоджуються технічні параметри, тобто готується проектна документація; триває процедура земле-відведення та здійснюється план переселення; проводять відкритий міжнародний тендер на вибір підрядника та розпочинається будівництво.

Дмитро Демидович резюмував, що тепер головне завдання усіх рівнів влади — вдало завершити перемовини із японською стороною та перейти до практичної площини реалізації цього важливого для Миколаївщини проекту.

«Перед нами весь час зачиняли двері»

СИТУАЦІЯ. Скандальному ринку в Черкасах відвели час для налагодження нормальної торгівлі

Роман КИРЕЙ
для «Урядового кур'єра»

Проблема організації торгівлі на ринках у будь-якому місті — одна з непростих. Тут і умови роботи для торгівців потрібні, й контроль за санітарним станом, і, якщо йдеться про продовольчий ринок, — відповідно оснащені лабораторії. Далеко не останню роль відіграє місце розташування цього об'єкта, під'їзди, місця для паркування автомобілів.

Відвівши колись місце для ринку на вулиці Пастерівській, щоб позбутися стихійної торгівлі в необлаштованих місцях, міська влада Черкас із часом надбала собі нового головного болю: і покупці, і під-

приємці швидко звикли до нового ринку, тим паче, що ціни на товари тут трохи нижчі, ніж на інших через невисокі націнки. Однак через те, що мало хто дбав про належні умови торгівлі, тут із часом (а минув уже десяток років) мало що змінилося в кращий бік. Саме тому контролюючі служби висловили претензії до керівництва, висунули вимоги припинити торгівлю. Оскільки міська влада сама була не в змозі вирішити всі назрілі питання, відбулися громадські слухання за участю обласного керівництва.

Виконувач обов'язків міського голови Черкас Віктор Білоусов запропонував кілька шляхів розв'язання проблеми: відвести під

ринку нову ділянку, перевести підприємців на інший ринок або ж дозволити торгівлю на Пастерівській за умови заборони торгівлі з автомашин, забезпечення санітарного контролю якості продукції та виконання всіх необхідних вимог закону.

Більшість людей, які взяли участь у розмові, доводили, що ринок їм вкрай потрібен: підприємці наголошували на необхідності збереження робочих місць, пенсіонери просили не позбавляти їх можливості купувати поряд із домом дешеві продукти.

Та офіційного статусу ринку об'єкт так і не отримав. Хоч і став повноцінним базаром, популярним серед городян.

— Ми стояли в багнюці по коліна, облагородили цей ринок, поклали асфальт, провели світло, створили умови, щоб узимку зберігалася наша продукція, — з боєм говорила одна з підприємців.

Та й інші у своєму рішенні єдині: нікуди з Пастерівської вони йти не збираються. Хоча є й супротивники: здебільшого керівники чи не всіх профільних управлінь міста й області. Аргументи вагомі: порушуються правила дорожнього руху, природоохоронного законодавства, нема харчової лабораторії.

Однак і самі підприємці не проти, щоб розв'язати всі наболілі проблеми, більш того, вони не раз

зверталися до представників влади, щоб зрушити з місця те чи інше питання. Але всі їхні пропозиції залишалися без уваги. Ось і дійшло до точки кипіння, коли конче треба щось вирішувати. Хоч можна було зробити це вже давно. Як зауважив приватний підприємець Василь Флентей, перед ними весь час «зачиняли двері», а всі звернення закінчувалися додатковими перевітками. З початку року їх тут було близько сотні.

Поставити крапку в цьому скандалі поки що не вдалося. Ринок вирішили тимчасово не чіпати, щоправда, на певних умовах. Міська рада вимагає заборонити торгівлю з автомобілів, затвердити проект

реконструкції тимчасового розміщення торгових павільйонів і організації контролю якості сільськогосподарської продукції.

Орендатор земельної ділянки, на якій розміщено ринок, Олександр Островський, висловив настійне прохання припинити щоденні перевірки та відкрити лабораторію для перевірки якості сільгосппродукції.

— Перш ніж забороняти, — наголосив голова облдержадміністрації Сергій Тулуб, — запропонуємо підприємцям і покупцям нормальний вихід, який був би прийнятний для всіх. Передовсім, це робочі місця.

На пошуки оптимального рішення відведено три місяці.

ПРЯМА ЛІНІЯ «УК»

«Наш пріоритет — зберегти дороги»

**Голова Державного агентства
автомобільних доріг
Євген ПРУСЕНКО**

Не таємниця, що вітчизняні дороги перебувають у жалюгідному стані. Уже стало притчею: зійшов сніг, а з ним — асфальт. Проблема автошляхів більш ніж актуальна. Про неї йшлося під час прямої лінії «УК», учасником якої був керівник Укравтодору Євген ПРУСЕНКО.

УК Євгене Дмитровичу, що коїться з нашими автошляхами і який вихід бачите із нинішньої ситуації?

— У будь-якої дороги є міжремонтний термін служби. Залежно від інтенсивності руху поточний середній ремонт необхідно проводити кожні 4—5 років, капітальний — кожні 12—15 років. На жаль, через брак коштів міжремонтних термінів не дотримувалися. Ця зима була дуже неспроста, майже втричі більше переходів температури через нуль, ніж зазвичай. Це стало каталізатором руйнування доріг.

Уряд добре розуміє проблему, тому всі ресурси будуть спрямовувати на збереження мережі доріг. В Україні із 169 тисяч кілометрів доріг 90 відсотків давно потребують капітального ремонту, а це понад 145 тисяч кілометрів. Ремонт одного кілометра (капітальний або поточний середній) коштує від 3 до 5 мільйонів гривень залежно від стану, інтенсивності руху та інших складових. Тож на ремонт шляхів загального користування потрібно 500 мільярдів гривень. Але навіть якщо такі кошти будуть, їх за один рік не освоїти. Українські підприємства зможуть за рік виконати робіт на 40—50 мільярдів гривень. Тобто грошей як таких не достатньо, потрібні ще роки напруженої роботи.

Але починати треба, і це вже робить уряд. Якщо 2008 року після будівництва або ремонту відкрито рух на 330 кілометрах, 2009-го — на 93 кілометрах, то 2010-го — вже на 973 кілометрах: майже у 10 разів більше, ніж 2009 року. За три роки зроблено багато, але це лише 2,5% всієї протяжності доріг. Ті, які відремонтували останніми роками, перебувають у нормальному експлуатаційному стані, решту з великими труднощами утримують за рахунок ямкового ремонту.

У країні грошей небагато, і ми змушені повернутися до простих технологій, які не так дорого коштують, але хоч на 3—4 роки затримують руйнування. Це передовсім поверхнева обробка, за яку завжди нас критикували водії: коли розливають бітум, розсипають та прикочують щебеневий матеріал. Але нині цю технологію напрацьовано й удосконалено, і таких руйнувань, як раніше, не повинно бути.

Авжеж, усі хотіли б бачити нові сучасні дороги, але ми йтимемо саме шляхом поверхневих обробок, щоб зберегти дороги. Тепер це принципове питання.

Щодо забезпечення якісного ремонту, то тут слід впроваджувати систему оплати за нормативом. Для цього планується розпочати перший пілотний проект на ділянці траси Київ — Чоп у межах Львівської області, коли підрядник отримуватиме кошти за стан дороги.

До сьогодні оплата залежала від обсягів виконаних робіт. Для заохочення підрядника в якісному утриманні доріг тепер сценарій буде таким: підрядник упродовж 7 років утримуватиме дорогу і платитимуть йому не за кількість виконаних робіт, а за стан дороги. Встановлюються терміни ліквідації ямковості та тріщин і, отримуючи щомісяця гроші, підрядник зацікавлений один раз зробити якісно, бо якщо невчасно відремонтують ямки та тріщини, отримаєш менше грошей і зазнаєш збитків.

УК А які джерела фінансування ремонту доріг і їх будівництва існують?

— Основні надходження у спеціальний фонд державного бюджету — це акциз із нафтопродуктів,

Такими мають бути сучасні автошляхи

вироблених і ввезених в Україну. Нині в Україні акциз на бензин становить 198 євро за тону. Для порівняння: у європейських країнах він коливається в межах 550—900 євро за тону. Акциз на дизельне паливо в Україні залежно від вмісту сірки становить від 46 до 98 євро, тоді як у Європі цей акциз коливається від 400 до 700 євро.

Так, у складі вартості пального щодо бензину маємо на потреби автодоріг близько 18 відсотків, а дизельного палива — 5 відсотків. Можна подумати, що в нас найкраще дизельне паливо майже без сірки, тому і платять всього 46 євро замість 98 за тону. Якщо хочемо рухатися до європейських стандартів автодоріг, то маємо поступово збільшувати акциз на нафтопродукти.

Вікторія ДОБРОТА,
м. Малин:

— Яку відповідальність мають нести підприємства, які завдають своєю діяльністю шкоду автошляхам? Наприклад, під Малином є підприємство, яке видобуває щебінь. Їхні автівки виїждять розбиті дороги. Господарі підприємства кажуть: ми платимо податки, тож дороги — не наша проблема. Як тут бути?

— Відповідно до чинних нормативів, нікому не дозволено перевищувати нормативну вагу транспортного засобу: вона обмежена 38 тоннами для вантажних автомобі-

лів, 40 тоннами для автопоїздів. На жаль, частина перевізників перевищують ці норми. Тому уряд дуже жорстко поставив питання щодо налагодження роботи з габаритно-вагового контролю. Із цього приводу є відповідна постанова Кабінету Міністрів. Тож окрім наявних 38 пересувних вагових комплексів, плануємо встановлювати автоматичні системи вагового контролю, одна з яких уже працює в тестовому режимі на дорозі Київ — Чоп. А щодо наведеного вами прикладу дамо доручення службі доріг Житомирської області, аби там активізували роботу наших вагових комплексів саме на цьому відтинку дороги.

Артем КОЗАЧЕНКО,
м. Київ:

— Скажіть, будь ласка, коли у нас з'являться дороги, збудовані на умовах концесії, адже світовий досвід свідчить, що це один із шляхів піднесення економіки, створення нових робочих місць? Чому в нас немає такої програми?

— Як розумію, ви говорите про європейський приклад 1930-х років. Але тоді концесій майже не було, в дороги вкладали державні кошти. Будь-яка країна починала

ДОСЬЄ «УК»

Євген ПРУСЕНКО. Народився 1956 року в місті Горлівка Донецької області. Освіту здобув у місцевій філії Донецького політехнічного інституту за спеціальністю «автомобільні дороги». Згодом закінчив аспірантуру Харківського автомобільно-дорожнього інституту. Трудову діяльність розпочав майстром дорожньої дільниці БУ «Запоріжжяспецбуд». З 1982 по 2001 рік — на науковій роботі. В Укравтодорі пройшов шлях від начальника управління до голови Держслужби автодоріг.

мо в цьому напрямку, бо іншого шляху побудувати якісні магістралі в нас немає.

УК Фінансові запозичення із-за кордону, що беремо і маємо віддавати. На що пішли ці кошти, коли дороги в жалюгідному стані?

— В умовах дефіциту бюджетних коштів Укравтодор залучає кредити міжнародних фінансових організацій: Європейського банку реконструкції та розвитку (ЄБРР), Європейського інвестиційного банку (ЄІБ) і Світового банку. В цих організаціях не так просто взяти кошти — дуже складні переговори, є умови щодо реформування. Але вони дають кредити на надзвичайно вигідних умовах: низькі відсотки (до 1,5% річних), довгостроковість (до 30 років), а також наявність пільгових канікул — як правило, 5 років. У цей період сплачуються тільки відсотки, тіло кредиту не погашається.

Наразі загальний кредитний портфель Укравтодору до 2038 року становить 28 мільярдів гривень. Головна проблема — ми змушені віддавати нині короткострокові кредити, які залучали в 2008—2009 рр. в українських банках під досить високі відсотки. Через 2—3 роки у нас крива погашення боргових зобов'язань вийде на нормальний рівень — не більш як 10% загального бюджету галузі.

На що саме йдуть ці кошти? Із 2002 року на будівництво та ремонт українських автодоріг укладено кредитних угод на 1,557 мільярда євро з ЄБРР і ЄІБ. Перший кредит ми отримали в обсязі 75 мільйонів євро на поточний ремонт дороги Київ — Чоп на ділянці від Чопа до Стрия. Роботи виконано 2002—2005 рр.

Другий кредит ЄБРР 100 мільйонів євро пішов на капремонт ділянки Стрий — Броди. Роботи виконано 2006—2008 рр.

Третій кредит був спільним ЄБРР і ЄІБ на суму 400 мільйонів євро. Його використали на капремонт траси Броди — Житомир, зокрема на будівництво нової житомирської розв'язки на 128-му кілометрі. Роботи закінчено 2010 року, і нині ця дорога в нормальному експлуатаційному стані.

І найбільший кредит — 900 мільйонів євро надано на поліпшення стану підходів до Києва. Йдеться про кілька об'єктів: Київ — Житомир із 14 по 128 кілометр, Київ — Ковель — 30—64 кілометри, Київ — Одеса на ділянці від Києва до Білої Церкви, Київ — Знам'янка (30 кілометрів нової Обухівської траси), ділянка Київ — Чернігів — Нові Яриловичі від виходу з Києва і до повороту на Москву, а також розв'язка на цьому повороті. І ще два об'єкти: Київ — Іванків — Овруч, на якому капітально відремонтують 45 кілометрів дороги, а також обхід Житомира з 128 по 154 км, де дорогу буде реконструйовано за параметрами першої категорії.

Будівництво та ремонт доріг активно також кредитує і Світовий банк. Зокрема, перший його кредит — 400 мільйонів доларів пішов на капремонт дороги Київ — Харків на ділянці Київ — Лубни. Другий кредит — 450 мільйонів доларів було надано на капремонт на ділян-

ці Лубни — Полтава і підвищення безпеки руху українських доріг.

Найближчим часом заплановано розпочати роботу на трасі Київ — Одеса. Там буде проведено масштабні роботи — дуже великий обсяг. Тому прошу вибачення за незручності в автомобілістів.

Андрій ГОРАНЬ,
м. Черкаси:

— У мене два запитання: коли буде втілено в життя новітні технології ремонту доріг і коли реконструкцію їх проводитимуть у нічний час?

— Нещодавно у Полтаві ми проводили великий міжнародний «круглий стіл», де були провідні вчені з багатьох країн ЄС і СНД. Нині в Україні основним матеріалом для влаштування покриттів на дорогах з інтенсивним рухом є щебеневомасиковий асфальт, який уже 10 років успішно служить на дорозі Київ — Бориспіль. Ще одна з нових технологій, яку ми розглядали під час конференції, — так званий пористо-мастичний асфальт, який років із 5 уже застосовують у Німеччині, де він показує дуже високу якість. Цей матеріал і ми застосовуватимемо і вже плануємо укласти його на першій ділянці на автомагістралі через Дніпро в Запоріжжі. Майже всі технології, які використовують у світі, опрацьовано. Питання тільки в ресурсах.

Щодо ремонту доріг у нічний час, то тепер такі роботи виконують тільки у великих містах. На дорогах загального користування їх можна проводити на нижніх шарах асфальтобетонного покриття, на шарах основи, але це потребує певних додаткових витрат, і якщо кошти будуть, то це насправді зменшить час і затори через проведення робіт. Хочу нагадати, що Укравтодор відповідає за дороги загального користування, автошляхи в містах — не наша царина.

Світлана ЧЕБАКОВА,
Чернігівська область, село Рашків, сільський голова:

— Протягом десяти років ми звертаємося до всіх органів влади щодо ремонту дороги місцевого значення в нашому районі. За тридцять років користування не було жодного ремонту. Ми знайшли інвесторів, які готові вкласти кошти в ремонт дороги, допомогти і ви нам. За словами інвесторів, 2—3 мільйони гривень на ремонт достатньо (ідеться про 12 кілометрів). Так, може, разом зробимо корисну справу.

— За таку суму ми, звичайно, якісного ремонту не зробимо. Але я дам доручення службі автодоріг у Чернігівській області, пошукаємо можливості допомогти вам. Це буде приклад партнерської співпраці.

«Пряму лінію» підготував і провів
Віталій ЧЕПІЖКО,
«Урядовий кур'єр»

ПРЕС-ЦЕНТР «УК»

З питань організації та проведення «прямих ліній» і «круглих столів» «Урядового кур'єра» звертатись до керівника прес-центру Анни ШИКАНОВОЇ за електронною адресою: imrich@ukcc.com.ua.

ЖКГ: АКТУАЛЬНА ТЕМА

За послуги платять сокирою

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

НА ЧАСІ. Посади співробітників комунальних підприємств сфери ЖКГ час включати до переліку небезпечних професій. У Красному Лучі на Луганщині відбулося таке. Дві жінки-контролери ранком отримали наряд із відключення абонентів, що мають заборгованість за надані послуги водопостачання. Про всяк випадок виїхали на «неприємне» завдання разом зі слюсарем і водієм.

Звична справа — приватний будинок, в абонентській базі відділу збуту немає відомостей про те, скільки людей там проживають, борг — понад тисяча гривень. 63-річний господар зустрів контролерів фразою: «Та не потрібна мені ваша вода». А потім розходився, вибив із рук контролера телефон, внаслідок чого мобільник розбився. Потім чоловік побіг до господарської будівлі і повернувся вже із сокирою в руках. Жінки поспішили сховатися в службовому УАЗі. Але злісний неплатник став рубати машину сокирою: зніс бокове дзеркальце, розбив заднє та бокові стекла, порубав двері... Одне слово, примусив контролерів тікати.

Як повідомляє прес-служба підприємства, залишати цю справу безкарною в «Луганськводі» не стали і подали заяву до Краснолучського міського відділу УМВС України в Луганській області.

Не лежи — під диваном вужі!

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ОТАКО! Донецькі комунальники були змушені створити спеціальний підрозділ, досвідчені фахівці якого ловитимуть у помешканнях жителів обласного центру... змії. Так, ідеться не про зеленого змія, якого, іноді складається враження, занесено до місцевої Червоної книги, а про справжніх плазунів. Саме ними й перейматимуться змієлови новоствореного підрозділу комунального підприємства «Тварини в місті».

Це нововведення — не для екзотики, а вимушений крок. Адже цього літа рептилії знахобніли до того, що безпосередньо в місті заповзають у житло приватного сектору і навіть у квартири багатопверхівок. Таке нашість фахівці пояснюють дуже спекотним літом і сприятливими умовами для розмноження плазунів.

«Люди до нас уже неодноразово зверталися, проте здебільшого, звісно, йдеться про паніку, ніж про реальну небезпеку, — каже директор КП «Тварини в місті» Євген Гринчук. — Якщо в житло й заповзають змії, то вони не отруйні, бо це вужі чи полози. Вони бувають чималі за розмірами, однак для людини абсолютно не шкідливі. Прохання до людей, які натрапили вдома на плазунів, за можливістю не панікувати і не вбивати небажаного гостя: викликайте наших фахівців, і ми розв'яжемо цю проблему».

Цікаво, що викликати змієловів за вказаним телефоном можна тільки у визначений денний час та з годинною перервою на обід. А що робити вранці, ввечері та вночі, коли зміям заманеться прогулятися в чийсь оселі?

Плазуни лякають донецчан

Фото надане автором

ОГОЛОШЕННЯ

Інформація для абонентів
ПРАТ «Фарлєп-Інвест» та ТОВ «ЦСС»!

Повідомляємо, що з 8 серпня по 8 жовтня 2013 року нові абоненти - фізичні особи, які проживають у студентських гуртожитках у містах Одеса, Миколаїв, Херсон, Южне та Іллічівськ мають можливість підключитися до мережі Інтернет на умовах акційного тарифного плану «VegaStudents».

Детальні умови про підключення до тарифних планів за телефоном: 0 800 60 00 60, або на сайті: www.vegatele.com.

Дніпровський районний суд м. Києва повідомляє Карпенка Євгена Миколайовича, який проживає за адресою: м. Київ, вул. Сосницька, буд. 19, кв. 292, що 5 серпня 2013 року о 10 годині 30 хвилин Дніпровським районним судом м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Сергієнка, 3, каб. 9, буде розглядатися справа за позовом Публічного акціонерного товариства акціонерний банк «Укргазбанк» до Карпенка Євгена Миколайовича про стягнення заборгованості.

Карпенко Євген Миколайович викликається в судове засідання як відповідач. У випадку неявки в судове засідання, справа буде розглянута у вашу відсутність.

Суддя В. І. Галаган

Життя на «газовій бочці»

СПРАВА — ТРУБА! У чернівецьких хрущовках руйнуються димовентиляційні канали

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Тимчасово виконуючий обов'язки голови правління ПАТ «Чернівцігаз» Віктор Горда демонструє незвичну колекцію металобрухту: іржаві уламки наче з військових окопів.

— Це не з окопів, це з чернівецьких вулиць, — пояснює Віктор Євгенович. — Не менш видовищні артефакти можна роздобути у Кіцмані, Вижниці. Ці райцентри Буковини також газифікували одними з перших у країні, ще у середині минулого століття. Відтоді капітальний ремонт газових мереж ніхто не проводив. Одне слово, перед вами труби старих міських газогонів, які ми дістали під час ремонтно-аварійних робіт і спеціально зібрали у таку незвичну експозицію, щоб наочно продемонструвати, на чому в буквальному сенсі «сидять» наші міста. Система газопостачання у центрі Чернівців — це жах і катастрофа...

Через зношеність мережі майже щодня виходять з нормального функціонування. Газовики ліквідують проблемні аварійні ділянки — латають дірки, якщо щиро. Почасти доводиться оголошувати ситуацію підвищеної склад-

Фото надане автором

Діряві труби під Чернівцями — бомба уповільненої дії, яку намагаються вчасно знешкодувати

ності та евакуювати людей із приміщень, залучаючи міліцію й підрозділи ДСНС. Загалом планують цього року замінити 14 кілометрів міських газогонів, витративши на всі ремонти 12 мільйонів

гривень внутрішніх інвестицій.

До всіх технічних газових проблем, з якими доводиться щодня боротися, додалися «хрущовки» зі зруйнованими димовентиляційними каналами. Їх

проектували лише для вентиляції, а не для виводу продуктів згоряння від газових колонок. Агресивні кислоти, що містяться в чадному газі, з роками роз'їли бетон на перекриттях і каналах. Вони розсипаються, перетворюються на решето, і чадний газ потрапляє у житлові квартири. Зрозуміло, що ці «хрущовки» ніхто не знеситиме, принаймні в найближчому майбутньому. Тому в Чернівцях терміново розглядають два варіанти виходу із ситуації. Один із них — комплексно відновлювати вентиляційні канали, другий — масово переводити квартири на електричні бойлери. І перше, і друге — задоволення не з дешевих. Та, в будь-якому разі, міська рада обіцяє мешканцям проблемних будинків підставити плече, зменшивши фінансовий вантаж за рахунок міського бюджету.

— Але експлуатація газових приладів за відсутності каналів неприпустима. Тому наступного опалювального сезону, якщо у конкретному будинку димовентиляційний канал виявиться невідремонтованим, експлуатацію газових колонок в ньому буде заборонено, — категорично заявляє Віктор Горда.

У боргах, як в реп'яхах

ТАРИФИ. Необґрунтовані ціни на послуги з водопостачання та водовідведення загнали комунальне підприємство у глухий кут

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

УЧеркасах може припинитися водопостачання та водовідведення. Принаймні так вважає директор КП «Черкасиводоканал» Сергій Овчаренко. Загроза виникла через несплачений п'ятимільйонний борг підприємства перед ПАТ «Черкасиобленерго». Днями Господарський суд Черкас прийняв рішення стягнути цей борг із «Черкасиводоканалу». А виник він, як пояснюють на підприємстві, через збиткові тарифи на водопостачання й водовідведення, чинні й нині. Восстановлення, наголошують комунальники, їх переглядали у 2010 році. Відтоді істотно зросли витрати на енергоносії, заробітну плату, податки і збори.

Плату потрібно підняти вдвічі

— Нині тариф, за яким сплачує населення за послуги водопостачання та водовідведення, компенсує нам приблизно 60% витрат.

Тоді як решта лягає важким тягарем на наше підприємство. На сьогодні КП «Черкасиводоканал» заборгувало за електричну енергію ПАТ «Черкасиобленерго» більш як 10 мільйонів гривень та близько 13,5 мільйона гривень — ПАТ «Азот» за очистку стічних вод, — розповів Сергій Володимирович.

Щоб комунальне підприємство могло нормально працювати та розвиватися, на думку його керівника, потрібно встановити економічно обґрунтовані тарифи, заклавши в них не лише реальну собівартість послуг, а й інвестиційну складову. Для цього, за підрахунками експертів, нинішню оплату послуг для населення потрібно підвищити принаймні вдвічі.

Оскільки на це ніхто не піде через непопулярність такого кроку, роз'яснюють водопостачальники, треба шукати інший вихід. Одним із таких нині розглядають варіант виділення державної субвенції на компенсацію різниці в тарифі. Зокрема йдеться

про 5 мільярдів гривень для водопровідної галузі України.

Проте головна особливість ситуації полягає в тому, що субвенцію надають не «живими» грошми, а на умовах взаємозаліків між комунальними підприємствами та їхніми боржниками.

— Але у нашій ситуації з «Черкасиобленерго» це навряд чи допоможе. Бо у нього немає боргів ні перед державою, ні перед енергоринком, — зазначає Сергій Овчаренко. — Тому енергетики й вимагають погашення заборгованості КП «Черкасиводоканал» реальними грошми, подавши відповідний позов до судової інстанції.

Справу вирішує суд

Нині ситуація вирішується в судовій площині. Комунальне підприємство «Черкасиводоканал» готує апеляцію. Але якщо її не задовольнять, справу, очевидно, передадуть до виконавчої служби. Тут уже йтиметься про при-

мусове стягнення боргу. Блокування рахунків призведе до зупинки підприємства, а отже, опиниться під загрозою подача води в оселі жителів міста.

Є над чим поміркувати і щодо згаданого вище боргу перед ПАТ «Азот» за очищення стічних вод. Частина депутатів міської ради вважає оплату за цю послугу необґрунтовано завищеною. ПАТ «Азот» — монополіст в обслуговуванні очисних споруд і, на думку депутатів, завищує їх. У міській раді наводять приклад Рівного, де за послуги з обслуговування очисних споруд місцевий водоканал платить рівненському «Азоту» у 2,5 раза менше.

Одне слово, складається враження, що комунальне підприємство, від якого залежить життя і функціонування обласного центру, загнали у глухий кут. Ситуацію, здається, могло б поліпшити втручання обласних та відповідних урядових структур, однак вони поки що мовчать.

ОСВІТА

Чия пасіка? Юннатів!

ДОСВІД. *Сумщина посідає перше місце в країні за рівнем охоплення учнів позашкільним навчанням*

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Пригадую шкільні роки, і на пам'ять приходять заняття в гуртках та факультативах, якими рясніло тогочасне навчання. Опісля останнього уроку поспішали ще на один — сьомий чи шостий, аби більше дізнатися про рідну мову, літературу, математику, географію, хімію чи історію...Одне слово, чого прагла душа і потребував розум. Зате коли одержували повну середню освіту, кожен із гуртківців відчував, наскільки міцно підкутий з того чи того предмета. Як правило, всі ставали студентами вищих навчальних закладів, а окремі присвячували життя науковій діяльності.

Ті заняття пригадалися не випадково. Недавно випало побувати в Сумському обласному центрі позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю, де дізнався про масштабну роботу, яку проводять на теренах області тисячі освітян.

Центр — в епіцентрі освіти

Директор центру Лариса Тихенко пропонує ознайомитися з великою текою документів і матеріалів, що стосуються позашкільної освіти та роботи з талановитою молоддю. За більш як півтора десятиліття назбиралося матеріалу зонайменше на кілька брошур чи й навіть книжок.

Нині тут працюють понад 170 педагогів, серед яких кілька титулованих — заслужені працівники освіти і науки, журналісти, відмінники освіти. Обласний центр координує роботу 50 позашкільних комплексних і профільних навчальних закладів системи Міністерства освіти і науки. Йдеться і про окремі підрозділи, скажімо, еколого-натуралістичної та науково-технічної творчості тощо, і про палаци: дитячо-юнацької творчості, естетичного виховання, станцію юних туристів. Діють обласні профільні заочні школи — фізико-математична, історична, мистецтвознавства, флористики та фітотерапії, народних ремесел.

Аби позашкільний освітній процес залишався безперервним, упродовж кількох років поспіль освітяни організовують третій оздоровчо-виховний семестр, а також виїзні та дистанційні форми роботи, короткострокові навчально-ознайомчі курси. Як ексклюзивні новинки — поява окремих телекомунікаційних проєктів, гуртків робототехніки та інших інновацій.

Щодо безпосередньо матеріально-технічної бази, то досить кількох фактів і цифр. Заняття проходять у трьох приміщеннях загальною площею приблизно три тисячі квадратних метрів, у яких майже півсотні навчальних кабінетів, три лабораторії, п'ять майстерень, два комп'ютерні класи, чотири спортивних і конференц-зал. А юннати навіть мають окрему теплицю,

навчально-дослідну земельну ділянку, живий куточок і... пасіку.

Але уважні й допитливі можуть резонно поцікавитися: йдеться про обласний центр. А чи мають подібний доступ до позашкільної освіти сільські школярі?

Років сім тому на Сумщині з'явився пересувний позашкільний навчальний заклад. Його мета — дістатися глибинки, аби й тамтешні учні могли долучитися до позашкільної освіти. Щороку додатково до основного навчання у вільний час залучають понад дві тисячі школярів сільських шкіл. Найрезультативніше в цьому напрямі працюють у Путивльському, Тростянецькому, Лебединському, Конотопському та кількох інших районах. Особлива увага — дітям соціально вразливих категорій. Таким чином педагоги намагаються дійти до кожного школяра, аби ті могли сповна розкрити свої здібності і не поступатися знаннями перед міськими ровесниками.

Звісно, поки що можливості різняться. Але для того й працює проєкт, щоб різниця поступово нівелювалася і кожен випускник сільської школи міг одержати якомога якісніший атестат про освіту.

Академія мала, а користь — величезна

Тривалий час в області працює територіальне відділення

Малої академії наук, що стало ґрунтовним стартовим майданчиком для тисяч школярів, прихильних до наукової діяльності. Беручи участь у конкурсах, олімпіадах, інтелектуальних турнірах, кращі з кращих посідають призові місця, завдяки чому чітко означають свою подальшу дорогу в житті.

Як, наприклад, колишній учень сумської спеціалізованої школи I—III ступенів № 10 Юрій Ганиченко. У 8 класі він відвідував гурток математики, потім був слухачем Сумського відділення МАН, а наприкінці навчання захищав свої роботи не тільки з математики, а й з української літератури. Нині він аспірант Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Наведений приклад — лише один із сотень, коли вчорашні учні — слухачі обласного відділення МАН успішно роблять наукову кар'єру. Наприклад, Володимир Шелухін свого часу закінчив сумську спеціалізовану школу № 17. Займався в гуртку «Історичне краєзнавство», два роки поспіль перемігав на обласному етапі Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН та посідав призові місця на всеукраїнському етапі. Нині — магістрант факультету соціології Київського національного університету імені Тараса Шевченка. А вже ось три останніх роки сам проводить лекційні та практичні заняття з соціології для слуха-

чів Сумського територіального відділення МАН.

Позаторік він став науковим керівником обдарованого учня Кіндратівської школи Сумського району Романа Кириченка, який переміг на Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт учнів-членів МАН у секції «Соціологія».

Свій шлях до Сумського педагогічного університету ім. А.С.Макаренка Юлія Глива починала не тільки з охтирської школи № 3, а й відвідуючи гурток «Географічне краєзнавство» Охтирського міського центру дитячої та юнацької творчості, проводячи там свої перші спостереження за опадами, температурою та іншими метеорологічними елементами. Восьмиласницею прийшла до Сумського територіального відділення МАН, де протягом чотирьох років працювала над темою «Аналіз висоти снігового покриву в центрі міста Охтирки», щороку доповнюючи її новими результатами і висновками. Чотири роки поспіль дівчина була переможцем обласного етапу Всеукраїнського конкурсу в секції «Географія», 2007-го на всеукраїнському етапі посіла III місце. Випускниця вищу й нині продовжує займатися наукою.

Як підсумовує Лариса Тихенко, кожен, хто проходить через центр позашкільної освіти, неодмінно збагачується знаннями. Їх, як відомо, за плечима не носити, а ось у житті вони ніколи зайвими не бувають.

Альтернатива пластиліну

ВИТОКИ. *Духовне здоров'я дитини допомагає формувати етнопедагогіка*

Дарина ФІАЛКО
для «Урядового кур'єра»

Згадати події цьогорічного X міжнародного етнічного фестивалю «Країна мрій» хочу ось чому. На ньому здоров'я було всьому головою. Відвідувачів заходу ознайомлювали з сучасними техніками вивчення психічної енергії людини й оздоровлення людського тіла, на Алеї здоров'я виславили органічні продукти, а на Дитячій галявині утворили простір творчості і свято родин. Так фестиваль подбав не тільки про фізичне, а й духовне здоров'я своїх гостей. Діти самостійно й окремо з батьками робили іграшки з сіна, кукурудзи, лика, вчилися малювати в стилі Марії Приймаченко, опановували петриківський розпис, живопис піском, дізнавалися секрети гончарської майстерності, гралася в дитячі народні ігри. Для батьків проводили майстер-класи із забавлянок і колісок.

Певно, завдяки такому творчому духу, різноманітності активностей Дитяча галявина викликала ажіотаж і серед дітей, і серед дорослих. По суті, те, що

відбувалося в цій місцині, — частина етнопедагогіки. Перед організаторами поставало завдання привчити міську дитину до природи, щоб вона відчувала гармонію з навколишнім середовищем і зрозуміла, що природні матеріали можуть бути цікавими іграшками, адже для ігор не обов'язково мати гумовий м'яч, тенісну ракетку тощо. Зі слів етнологів, сільські діти більш самостійні, їм головне — подати ідею, а далі вони спроможні працювати з природним матеріалом самостійно. Натомість міським у цьому плані складніше. Головне — озирнутися навколо і спробувати зробити щось власноруч. До того ж робота із природним матеріалом розвиває її образне мислення, дитина по-новому спостерігає за природою, а також під час такої творчості пізнає народне мистецтво.

«Якщо дитина не виросла в природному середовищі, наприклад, у селі, то зрозуміло, що не звикла робити собі іграшки з природних матеріалів. Однак якщо вона працює з таким матеріалом деякий час, то звикає до нього й починає фантазувати. Важливо, щоб

Трав'яний кін може з'явитися, на потіху дітям, на дачі або в сільському обійсті

дитина усвідомила, що сіно — альтернатива пластиліну, але для нього потрібний інший підхід — узяти нитку й змотати. Хоч можна обійтися й без ниток, наприклад, коли працюємо з кукурудзою. До речі, із неї створюють розкішні ляльки, яким можна змінювати зачіски. Помічаємо, що діти,

з якими працюємо, по-іншому починають сприймати природу. Вони знайшли траву — і вже мають забаву», — каже організатор творчого проєкту «Стіжок» етнограф Наталя Лещенко.

Здається, для найменшої дитини гра неможлива. Але ж ні. З нею може

гратися дорослий, згадавши забавлянки, вивчивши колісанки для найменших. Таким чином, батьки змалку привчають дітей до творчого сприйняття середовища, а далі дітям цікавіше бавитися у співа-ні дитячі ігри. Зі слів Наталі Лещенко, народна музика найкраще розви-

ває музичність дитини, адже там немає чітких меж, яких варто дотримуватися. Тож дитина відчуває свободу.

«Нині дуже актуальні забавлянки («Печу, печу хлібчик», «Сорока-ворона», «Кую, кую ніжку»), адже вони розвивають дитину змалку. Взнаки дається масаж, сприйняття звука, ритму, слова. Важливо, щоб сучасні батьки навчилися мати цікаве дозвілля з дітьми, знаходити спільну мову, щоб після майстер-класів могли прикрашати свої домівки. Наприклад, коня, від якого зараз не відходять відвідувачі Дитячого майданчика, можна легко змайструвати на дачі з дощок і обмотати травою. До того ж, коли дитина працює з природним матеріалом, вона почувається господарем того, що її оточує, адже з чогось безформного створює цікаві речі», — пояснює дослідниця етнопедагогіки Ярослава Левчук.

До слова, етнонаукові майстер-класи з роботи з природним матеріалом проводять музеї, приурочуючи їх тематику до відповідної пори року.

Фото надане автором

PRO & CONTRA

Я дістала поживклі від часу документи на своє обійстя. Бланки, відомості до яких вносили ще на друкарській машинці, — тепер це паритет. Круглі печатки, синє чорнило. Одне слово, минуле століття. Майнула думка, що варто переоформити приватизаційні документи на житло. І вже наступного дня підпирала стіни у споруді, відведеній Держреєстру в Луганську. За «гербовий» папір, як з'ясувалося, треба заплатити 120 гривень плюс 119 гривень державного мита. Якщо ж у власності перебуває квартира, яка належить у рівних частинах членам вашої родини в кількості чотирьох осіб, для реєстрації права власності необхідно заплатити: $119,00 \times 4 + 120,00 \times 4 = 956$ гривень + послуги банку.

Нововведення — на користь людей

Але в обласному управлінні юстиції заповірили, якщо житло свого часу вже було приватизоване, і, якщо людина просто хоче отримати витяг із Держреєстру, вона не повинна сплачувати держмито. В облдержадміністрації довелось побачити цікавий документ на ім'я голови. «Завдяки впровадженню реформи системи державної реєстрації прав на нерухомість, на сьогоднішній день виявляються непоодинокі факти укладання угод купівлі-продажу побудованих об'єктів нерухомості за ціною в кілька разів менше фактичної, за

умови надання нотаріусу неактуального технічного паспорта, реєстрації права власності неіснуючих об'єктів нерухомості, внесення до Реєстру прав недостовірних даних», — йдеться в зверненні начальника комунального підприємства БТІ Луганська Володимира Корнієнка.

Тобто у БТІ вважають новий порядок реєстрації прав власності на нерухомість недосконалим й хочуть, щоб про це дізнався Президент України. А в Головному управлінні юстиції Луганської області навпаки — раді нововведенню.

Тож сприйняття представників двох структур — кардинально різне. Щоб розставити крапки над «і», вирішила вислухати аргументи обох сторін. Начальник реєстраційної служби Головного управління юстиції в Луганській області Еліна Стельмах зазначила, що на сьогодні в області на реєстрацію речових прав прийнято до розгляду 53369 заяв. За відсотком їхнього розгляду область увійшла в четвірку країн: фактично немає заяв, які залишилися без розгляду. Водночас жодної скарги на роботу Реєстраційної служби за ці півроку не отримано.

Еліна СТЕЛЬМАХ,
начальник
Реєстраційної
служби Головного
управління юстиції
в Луганській області

УК Чи можна стверджувати, що від нововведень виграли пересічні громадяни?
— Слід урахувати, що зміни проведено для зосередження інформації у державній структурі. У жодній європейській країні немає такого, щоб реєстрацію речових прав на нерухомість усіх жителів країни здійснювало лише одне комунальне підприємство.

УК Чи існує нині єдиний реєстр житла?
— Ні, і ми теж відзначаємо цей недолік ситуації. Так, технічну інвентаризацію нині проводять особи, які отримали спеціальний сертифікат. І вони не передають дані до БТІ. Як такої єдиної бази інвентаризації житла немає.

І тут ми підтримуємо пропозиції щодо того, аби розгляд заяв прав на нерухоме майно проводився лише за умови надання актуального технічного паспорта. Тоді можна буде відстежувати всі зміни, які сталися з житлом.

УК На адресу Державної реєстраційної служби в Луганській області висунуто звинувачення про те, ніби в деяких випадках реєстр наповнюється даними, які не відповідають дійсності.

— У листі БТІ про факти внесення недостовірних даних до Держреєстру йдеться про випадки із практики приватних нотаріусів. З цими фактами ми розібралися.

Щоб реєстр заповнювався доброякісною інформацією, БТІ має надавати наявну там інформацію у відповідь на наші запити. Органи БТІ законодавець зобов'язав таку інформацію надавати протягом трьох днів безплатно. Однак вісім БТІ з 29, які існують на території Луганської області, відмовляються виконувати цю роботу як годиться, зокрема БТІ Луганська.

Нам довелось навіть звернутися до прокуратури із проханням надати правову оцінку ситуації, що склалася.

УК Хто нині контролює достовірність відомостей, відображених у Держреєстрі?

— Приватні та державні нотаріуси наділені такими самими функціями, як і державні реєстратори, мають власний доступ

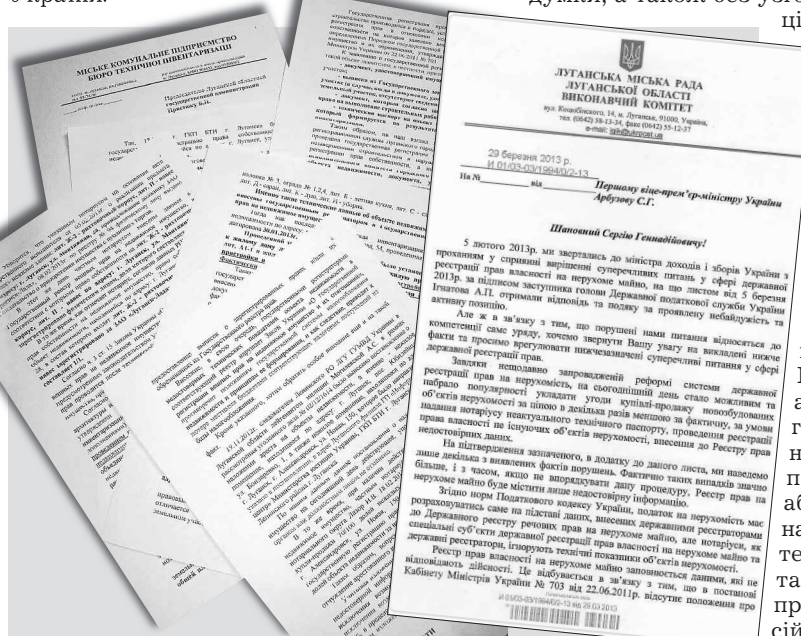
до реєстру. Кожен реєстратор — це самостійна процесуальна особа, у законі прописано її відповідальність.

Діяльність приватних нотаріусів контролює відділ нотаріату Головного управління юстиції у Луганській області. Постійного співробітника, у функції якого б входило відстежувати, щоб недостовірні дані не надходили до Держреєстру, немає. Такі перевірки можуть бути організовані в разі надходження конкретних скарг або під час запланованих перевірок.

УК Якщо вже означено проблему, які пропозиції щодо її розв'язання надходять від управління юстиції органам влади?

— Колізії процесу наповнення відомостями Держреєстру нині здебільшого пояснюються тим, що не напрацьовано ситуацію з технічними паспортами на житло й тим, що Реєстраційна служба не бачить документів, які перебувають в архіві БТІ. Отже, на наш погляд, слід законодавчо обґрунтувати необхідність актуальних технічних паспортів перед реєстрацією або відчуженням нерухомого майна. Потрібно домогтися, щоб БТІ в режимі он-лайн або друкованими даними підтверджувало відомості, накопичені в його архіві.

Мабуть, є сенс розглянути пільги для малозабезпечених громадян під час внесення даних до Держреєстру, бо це запорука наповнення реєстру реальною інформацією. Але загалом ці питання в компетенції Верховної Ради України.

Паперовий «фундамент» недобрих справ

ПРОБЛЕМА. Процес реєстрації прав власності на нерухомість потребує вдосконалення

Із точністю до навпаки?

А ось оцінка ситуації на початку квітня комуніально-го підприємства БТІ Луганська Володимира Корнієнка різниться від тієї, яку змалювала представник Мін'юсту: «Коли цю реформу планували впровадити, я був на засіданні Верховної Ради. Перший заступник міністра Інна Смелянкова тоді сказала, що завдяки реформі послуги надаватимуть швидше,

дешевше і якісніше. І не потрібно фінансування з бюджету. Виявилось, усе з точністю до навпаки.

Так, на останньому пленарному тижні роботи ВР України ухвалила поправки до Держбюджету і додатково близько 350 мільйонів гривень надала на розвиток Реєстраційної служби. Та треба врахувати, що й на перше півріччя вже було надано 150 мільйонів

гривень. Тож виходить, що загалом уже півмільярда зароблених народом грошей пішло на цю структуру.

Щодо швидкості виготовлення документів, то у Законі «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» залишили термін виконання 14 днів. Тобто так само, як у БТІ. А вартість послуг для людей не знизилась, а зросла.

Володимир КОРНІЄНКО,
начальник БТІ
Луганська

УК То хто виграє від цієї реформи?

— ДП «Інформцентр» Мін'юсту став заробляти більше в разі. А ось наше підприємство зазнає збитків, змушене скоротити штат удвічі. А через те, що співробітники стали на облік у центр зайнятості, їм треба виплачувати допомогу з безробіття з держбюджету, хоч торік БТІ було найприбутковішим із комунальних підприємств міста. За 2012 рік ми сплатили майже 7 мільйонів гривень податків до бюджетів усіх рівнів і до Пенсійного фонду.

Та навіть не це важливо. БТІ — служба місцевих органів влади, й ми повинні вести контроль і облік житлового та нежитлового фонду місцевої громади. А нині місцевому самоврядуванню залишили тільки відповідальність. Якщо будівля (житловий будинок) руйнується, то відповідають саме органи місцевого самоврядування. Але контролювати й ураховувати стан житла вони вже не можуть, бо ця функція разом із БТІ знищується.

УК На підставі чого такий висновок?

— 28 грудня 2012 року міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства підписав наказ № 658 про затвердження Змін до Інструкції про порядок проведення технічної інвентаризації. До речі, цей регуляторний акт був підготований та прийнятий із порушенням регламенту — без обов'язкового оприлюднення його проекту й відповідно без урахування суспільної думки, а також без узгодження зі спеціально уповноваженими на те органами.

Суттєвими змінами згідно з цим документом стало те, що технічну інвентаризацію дозволено виконувати не тільки комунальним підприємствам БТІ, як раніше, а «суб'єктам господарювання, у складі яких працюють один або більше виконавців робіт із технічної інвентаризації, які пройшли професійну атестацію в

Мінрегіоні України». Однак ні цим наказом, ні іншими нормативно-правовими актами не передбачено порядку створення та ведення інвентаризаційних справ; належного їх зберігання в органах місцевого самоврядування. Тож де, у разі необхідності, шукати матеріали, які виготовив приватний підприємець, і яка передбачена відповідальність за неналежне виконання своїх обов'язків, невідомо.

Так, загалом цю реформу не продумано, й до яких сумних наслідків вона може призвести, можна тільки здогадуватись. Як люди збережуть свою власність, коли її незабаром уже не можна буде ідентифікувати? У кого просити консультації та поради, коли ведення єдиного архівного фонду інвентаризаційних справ не передбачено, а відповідальність приватних інвентаризаторів законодавством не прописана?

УК Чи згодні з вашими висновками колеги?

— Так, колеги з різних країв України б'ють на сполох. Представники БТІ подали до суду 15 позовів на наказ Мін'юсту та Мінрегіону. Львівська обласна рада затвердила рішення про тимчасове положення з технічної інвентаризації та реєстрації речових прав на нерухомість.

УК Які ваші пропозиції щодо того, як виправити ситуацію?

— На наш погляд, проблему можна розв'язати, не вносячи змін до чинних законів України. Потрібно внести зміни лише до Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 22.06.2011 р. № 703, вказавши в ньому необхідність обов'язкового обстеження об'єкта нерухомості під час зміни власника, а також доповнивши встановлений перелік документів, необхідних для реєстрації прав власності, технічним паспортом на об'єкт нерухомості, термін видачі якого не перевищує трьох місяців.

Крім цього, для зниження фінансового тиску на громадян вважаємо за потрібне скасувати наказ Міністерства юстиції, яким установлено розмір плати 68,00 гривень за пошук нотаріусами відомостей у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно (звертаємо увагу, що під час посвідчення кожного правочину нотаріус здійснює не менш 10 таких пошуків), а також встановити, що бланк про реєстрацію права власності, вартість якого становить 120,00 гривень, можна формувати та видавати в одному примірнику незалежно від кількості зазначених у ньому співвласників, а не окремо на кожного. Отримання ж таких витягів співвласниками вважаємо за доцільне закріпити як їхнє право, а не обов'язок.

Щоб ця реформа мала підтримку громадян України, Верховній Раді слід на законодавчому рівні проаналізувати всі помилки та негаразди, які ми маємо нині, й виправити їх.

ДАТА

Вона передбачила своє безсмертя

ШАНА. Сьогодні виповнюється сто років із дня смерті геніальної української поетеси

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

За століття, що минуло після скорботної події у грузинському Сурамі, слава хворої жінки, дитинство якої минуло на Волині, назавжди утвердилася на літературному Олімпі. А саме життя її стало не лише об'єктом незліченної кількості досліджень, а й взірцем наслідування.

Сказати, що на Волині нині шанують усе, пов'язане із геніальною поетесою, — не сказати майже нічого.

Десятки років її непересячну творчу спадщину і тернистий життєвий шлях досліджують науковці, краєзнавці, письменники. У місцевому краєзнавстві навіть міцно утвердився набув сили напрям пошукової роботи — лесезнавство.

Про це нагадує величезна добірка оригінальних матеріалів, представлена в літературному музеї-садибі родини Косачів у селі Колодяжне. Майже все своє свідоме життя віддала творенню експозиції про автора безсмертної «Лісової пісні» його завідувачка Віра Комзюк. Розповіді цього лауреата Всеукраїнської премії ім. академіка Петра Тронька можна слухати годинами. Адже її улюблена справа — пошуки нових матеріалів, пов'язаних із долею

Лукаш і Мавка. Сцена з вистави «Лісова пісня» у виконанні акторів Волинського академічного обласного театру ляльок

поетеси, і пропаганда її творчої спадщини.

Віра Комзюк завжди має підтримку голови облдержадміністрації Бориса Клімчука.

— Дід мій Архип у 1940-х володів землею і обійстям Косачів. Тут — так вже сталося — останні свої роки доживав Микола Косач, наймолодший брат Лесі Українки, — розповів якось Борис Петрович. — Коли у 1944-му волинян вкотре «визволили», діда Архипа засудили на чверть століття у Воркуті. Хоч він просто був господарем і українцем. А його старшого сина

«послали» пішки в Карангу.

Не втомлюється вишукувати крупинки розсіаних часом по світу фактів із життя Лесі та її родини і головний хранитель Волинського краєзнавчого музею Наталія Пушкар. Її (зокрема й за цю за майже півстолітню дослідницьку роботу) теж недавно вшанували премією імені академіка Петра Тронька.

Майстер-клас
для знаного тис-
менника

— Нещодавно наш музей збагатився на «Вибрані

твори» поетеси, видані 1940 року в Кракові, в окупованій німцями Польщі, — поділилася радістю про останню знахідку Наталія Юхимівна. — А волинський колекціонер Віктор Літевчук подарував державі кілька прижиттєвих поштових листівок, які могла бачити поетеса. Він допоміг придбати перше видання творів Олени Пчілки «П'ять віршів-перекладів українським дітям».

Зрозуміло, величезну увагу щоразу викликають традиційні літературно-мистецькі свята в урочищі Нечимному. Їх періодично

організовує обласна організація Національної спілки письменників та місцева влада.

Як вважають лесезнавці, саме поїздка до дядька Лева, який жив на березі тутешнього озера, глибше знайомство з первозданною природою Полісся, розповіді поліщуків про мавок, водяників, перелесників та іншу нечисту силу й надихнула генія української поезії влітку 1911 року в Кутаїсі за 10—12 днів «творчого безумства» написати драму-феєрію «Лісова пісня». Її вперше поставили восени 1918-го в Київському драматичному театрі. Уже без Лесі...

На одному з таких свят вдалося почути розповідь про те, як під час приїзду наприкінці 1890-х до Києва письменника Григорія Мачета він пожартував з приводу того, що вона пише вірші лише українською мовою. На що буквально за лічені хвилини отримав від Лесі аркуш паперу з її першим і останнім російським віршем:

Когда цветет никотина

И точно светит из тумана,

Как будто падающая звезда,

Вся бледная от тайной страсти,

Все вокруг становится тогда

Покорно непонятной власти.

И если вы тогда вдвоем

И возле вас сияют очи,
— Горя таинственным огнем,

Как отражение звездной ночи,

И голос милый вам звучит,

Как будто в тишине журчит

Струя волшебного фонтана,

Бегите прочь от этих чар,

Они зажгут в душе пожар...

Прекрасну музику на ці слова написав композитор П. Вайсбург, а через століття на телепередачі «Театральні зустрічі» романс проникливо виконала Ада Роговцева. Так укотре історія показала, що справжні цінності мають властивість жити довго.

Лесезнавство, яке нині міцно утвердилося на Волині, подібне до глибокого колодязя, з якого що більше вибирають воду, то чистішою і цілющою вона стає.

«Ні, я жива, я вічно буду жити, Я маю в серці те, що не вмирає!» — ще із шкільних років врзалися у пам'ять слова поетеси. Який же секрет хворої тілом, але незламної духом жінки, яка передбачила своє безсмертя? — думаю нині. Відповідей — безліч. Але в основі кожної із них — любов поетеси до рідної землі й свого народу. А ще — бажання зробити його кращим, духовно багатшим і вільнішим.

Хотіла б я піснею стати...

НЕПЕРЕВЕРШЕНА. Пам'яті Лесі Українки Національний музей літератури присвятив дві виставки

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Переступивши поріг бібліотеки колегиї Павла Галагана Національного музею літератури України, зустрічаєш погляд чарівної жінки, що уособлює весну. Портрет роботи художниці Наталії Синишин — оригінальний, передре внутрішню красу і силу геніальної Лесі Українки. Під портретом слова поета: «А щастя літало по світі зорею».

— 1 серпня 1913 року в місті Сурамі на Кавказі померла Леся Українка, яка увійшла у свідомість народу як символ мужності, національної незборимості, що були невіддільні від її творчої геніальності. Тож до цієї дати ми підготували літературно-мистецьку виставку «...й слово мої уста німії оживило...», — каже її упорядник Галина Юсин.

Експонати підбирали так, щоб показати неповторну поетесу, драматурга-новатора, перекладачку, авторку психологічної

прози та творів для дітей, проникливого літературознавця і критика, мистецтвознавця, етнографа, філософа.

Структура виставки має хронологічно-жанровий принцип. Вона сформована на матеріалах музею. Представлені музейні раритети, зокрема прижиттєві видання творів поетеси: збірки поезій «Думи і мрії», «Відгуки», її переклади, першовидання «Лісової пісні» та «Народні мелодії з голосу Л. Українки».

Галина Юсин, упорядник літературно-мистецької виставки, присвяченої Лесі Українці, знає історію кожного експоната

Привертає увагу унікальний експонат — газета «Рада» Є. Чикаленка зі статтями С. Єфремова, з повідомленням про сценічне життя Лесиних драм та некрологом від 2 серпня 1913 року. У центрі виставки — автограф Лесі Українки, її лист до Бориса Грінченка від 6 липня 1903 року.

Намальована
мелодія

Своєрідним продовженням цієї експозиції стала

На виставці можна побачити видання творів поетеси ще за її життя

художня виставка «Намальована пісня».

«Хотіла б я піснею стати...» — ці поетичні рядки Лесі Українки стали мотивом до створення спільної виставки трьох самобутніх талановитих художниць: Наталії Синишин, Валентини Осишної та Наталії Дубенюк. Їх об'єднує філософське трактування ліричних творів письменниці. У пейзажах, портретах, сюжетних композиціях відчувається загострене сприйняття природи і людини, віртуозне володіння кольором, бездоганна технічна досконалість, захоханість в Україну, в творчість Лесі.

На виставці представлено близько 60 художніх творів, виконаних у техніці графіки, комп'ютерної графіки, олійного та темперного розпису.

— Твори унікальні, — каже заступник директора музею Раїса Сеннікова. — Вони вдало доповнюють літературну експозицію. А разом складають вінок пам'яті і вдячності Великій поетесі.

Виставки працюватимуть до 10 серпня.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР

ЩЕ БІЛЬШЕ
ФОТО
НА САЙТІ
UKURIER.GOV.UA

385 над рівнем Києва...

Наталія ДОЛИНА,
Світлана СКРЯБІНА,
(фото),
«Урядовий кур'єр»

Київську телевежу видно з будь-якого району міста. І це не дивно. Така споруда заввишки 385 метрів — лише одна з-поміж веж в Україні та на 9-му місці у світі.

Пальма першості — за унікальність

Вона побила рекорд знаменитої Ейфелевої вежі, однак не «доросла» до Останкінської, висота якої 500 метрів. Зате пальму першості отримала за унікальність: стала першою у світі суцільнозварною вежею.

За словами фахівців, конструкція настільки досконала, що витримає будь-який ураган і навіть 9-бальний землетрус. Її виготовили із трубчатих елементів без жодного болта і заклепки, їх з'єднали електрозварюванням.

— База цієї металоконструкції — восьмигранна обойма на чотирьох опорах-«ногах» (її основа у діаметрі 90 метрів). Монтували вежу унікальним способом: її нарощували знизу, піднімаючи вгору вже зібрані частини. Для цього задіяли вісім гідравлічних домкратів вантажопідйомністю по 200 тонн кожен. Таку технологію застосували вперше у світі, — розповів начальник відділу висотних споруд Борис Бут.

Життя для півсотні каналів

Юрія Омелянєнка називають найпершим телевізійником України. Йому 87 років, з них понад 60 він присвятив телебаченню. Саме під його керівництвом запрацювала перша Київська телевежа на Малоїдвальної. І саме він очолював процес проектування другої телевізійної передавальної станції на Сирці. Попри те, що Україна була зруйнована після війни, українські заводи таки спромоглися виготовити всі необхідні деталі для масштабного будівництва.

— Все робили українці. Метал наш, труби наші, спосіб монтажу — все було вітчизняним. З пуском цієї станції 97% України забезпечили трьома програмами, а нині за вежею — мовлення майже півсотні телеканалів та кілька десятків радіоканалів, — розповів пан Юрій.

Її бачать усі, але всередину пощастило потрапити не багатьом. На відміну від московської або паризької, тут немає ні телестудій, ні ресторану, підніматися на вежу — привілей для обраних, адже вона вважається режимним об'єктом. За 40 років існування Київської телевежі на неї не піднявся жоден турист. Кияни і гості міста можуть лише уявити, що

там всередині і яке усе на вигляд згори.

Втім, журналістам «УК» вдалося тут побувати. На вежі два ліфти, один з яких працює до відмітки 200 метрів, а другий — до 329. На відмітках 80 і 200 метрів розташовані дві технічні споруди. На висоті 200 метрів — серце українського телебачення, все технічне оснащення для прийому і передачі сигналу. Мозковий центр телевежі — центр контролю й управління радіо і телебаченням. Сюди стікаються всі вхідні та вихідні сигнали телерадіокомпаній, здійснюється розподіл сигналів і цілодобовий контроль їхньої якості. Крім того, за допомогою цієї апаратної тележурналісти здійснюють перегін, тобто передачу відеоматеріалів як до Києва, так і зі столиці в інші міста і країни. В другому залі — сучасне обладнання для запуску і підтримки цифрового телебачення високої чіткості. Фахівці, які стежать за тим, щоб ми вчасно отримали якісне зображення на своїх телевизорах, розповідають, що вдома ніколи не дивляться телевизор. Цього їм вистачає на роботі.

Столиця як на долоні

Дістаються на роботу працівники вежі стареньким ліфтом — йому 33 роки. В кабіні може перебувати не більше 6 осіб. Але працює ліфт швидше за звичайні — метр долає за 4 секунди. Сідаємо у ліфт — і менш ніж через хвилину ми на висоті 200 метрів, на оглядовому майданчику. Видовище, яке відкривається звверху, вражає. Увесь Київ як на долоні. До Троєщини і Борщагівки — рукою подати, а Майдан та Поділ і зовсім поряд. Будівля телецентру, у народі прозвана «Олівцем», здається будиночком, зібраним із дитячого конструктора.

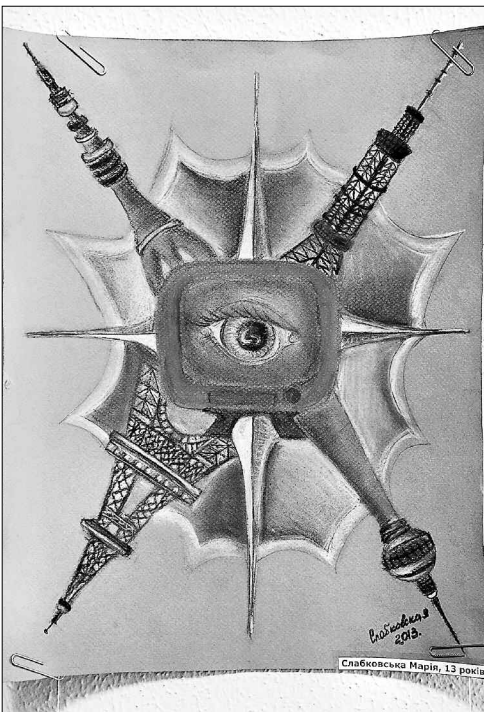
Вище за 200 метрів має право підніматися лише обмежене коло фахівців. Потрібні дозвіл і відключення деяких типів антен і передавачів. Річ у тому, що нагорі вежі неймовірно потужні випромінювачі. Працівники пояснили нам це так: це все одно, що людині потрапити в мікрохвильовку.

До 327 метрів можна доїхати на іншому ліфті, а далі — майже 60 метрів — пересуватися вузькими східцями. Кажуть, при великому вітрі мачівка вежі коливається з амплітудою 6 метрів. Але саме така висота башти дала змогу охопити сигналом зону в радіусі 100 кілометрів і передавати його на інші, менш потужні вежі.

За словами Костянтина Захаренка, виконувача обов'язків генерального директора концерну РРТ, до якого входить телевежа, нині тут найсучасніше у світі обладнання. «Ми працюємо над повним переходом до цифрового мовлення 2015-го, і практично готові до цього», — запевнив він.

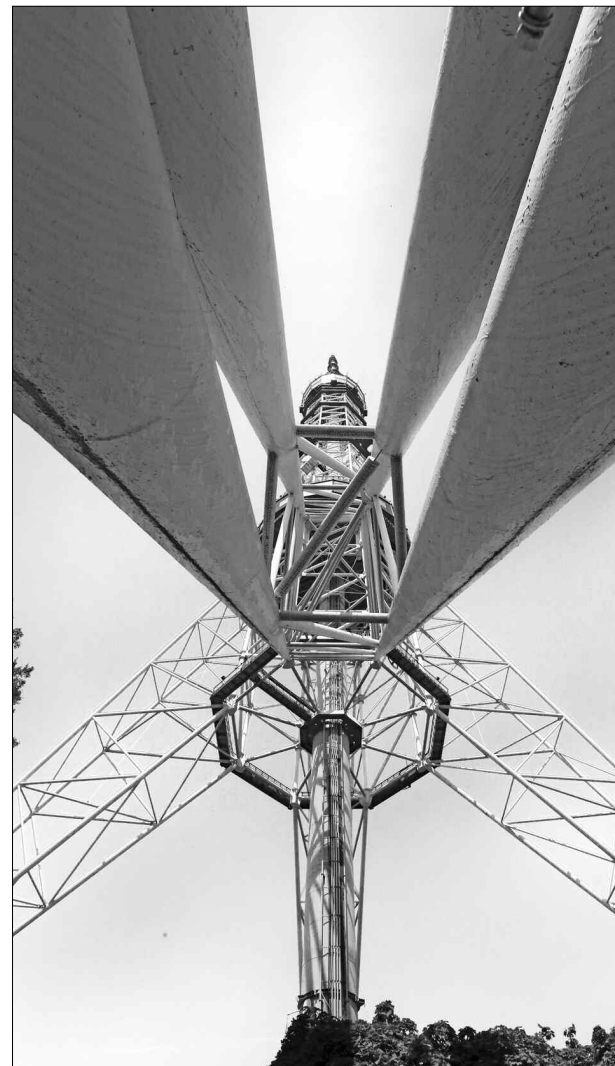
Мозковий центр телевежі

Напередодні свята відбувся конкурс дитячого малюнка

ЦЕ ЦІКАВО

Майже в один день з ювілеєм Київської телевежі у телецентрі «Останкіно» відбулася урочиста церемонія відкриття пам'ятника винахіднику телебачення Володимиру Зворикіну. Двометрова постать Зворикіна відлита з бронзи, а знаменитий «зворикінський» телевизор, на який спирається вчений, — з мармуру. Фахівці вважають, що відкриття монумента Зворикіну стало однією з найголовніших подій ХХ століття, яка змінила світ. Вона об'єднала мільярди людей на цій планеті в єдиний інформаційний простір.

Конструкція настільки досконала, що витримає будь-який ураган

МЕДИЦИНА

Майданчики для старанних лелек

ПРОГРЕС. Медики Луганщини досягли істотного поліпшення показника виживання новонароджених

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Сучасний міфологічний сптах, що приносить дітей у сім'ю, це радше літак санітарної авіації, на якому породіллю з глухого села найвіддаленішого від обласного центру Троїцького району готові переправити до Луганська для того, щоб дитина з найменшою вагою вижила. Адже останніми роками в краї (як і в країні загалом) збільшується число передчасних пологів і, відповідно, народжуваність недоношених дітей (з 5,3% у 2003 році до 18,5% у 2012-му). Таким дітям потрібні особливі умови, щоб вижили.

Три рівні підтримки

— Діточок з екстремально низькою масою тіла треба виходжувати за допомогою спеціального обладнання в умовах перинатальних центрів. Проект будівництва й оснащення таких центрів у нашій області дорогий — близько 100 мільйонів гривень, проте кожне життя, що там з'являтиметься, того варте. Інакше нам не вдасться й надалі успішно знижувати смертність серед немовлят, — каже заступник начальника обласного департаменту охорони здоров'я — начальниці відділу з організації надання медичної допомоги дітям і матерям Тетяна Тиць.

Луганчанам уже вдалося домогтися істотного поліпшення показника виживання новонароджених. Десять років тому показник малюкової смертності досягав 14 проміле. Нині — 7,57. Це дало змогу краю у рейтингу областей країни посісти 10-те місце, хоч місцевий перинатальний центр третього рівня ще не встиг прийняти перших пацієнтів.

— Ми реформуємо акушерсько-гінекологічну службу, щоб перейти на 3-рівневу систему надання медичної допомоги мате-

Керівництво області роздивляється, де виходжуватимуть надмалих дітей

рям та дітям у регіоні, і проводимо її регіоналізацію, — пояснює успіхи Тетяна Тиць. — Почали, коли зрозуміли, що колишня система вже не справляється. Обладнання застаріло, не вистачає кадрів, щоб організувати цілодобові чергування, які мають бути в пологових будинках, починаючи від акушера-гінеколога, лікаря-неонатолога до анестезіолога. Приміром, у Брянці для проведення операції при кровотечі лікаря-анестезіолога потрібно везти за 17 кілометрів.

Але передусім такі зміни викликала кількість пологів. Є такі стаціонари, де їх приймають навіть не щодня. Про який професіоналізм лікаря може йтися? Ми хочемо відійти від практики роботи малопотужних пологових відділень, тому в області нині діє 7 міжрайонних пологових стаціонарів. Це другий рівень надання допомоги.

Ще є перинатальні центри другого та третього рівнів. Другому поки що відповідає тільки Первомайськ. На черзі — Алчевськ, Красний Луч і Северодонецьк, оскільки область протяжна, а ми хочемо домогтися максимальної зручності для людей.

Третій рівень — це Луганський обласний перинатальний центр. Він

Новонароджений кричить — виросте здоровим!

розрахований на 4 тисячі пологів щороку та лікування близько 7 тисяч вагітних і 500 новонароджених. Тут є все, щоб реалізувати найбільш спеціалізований вид допомоги. До того ж, наш перинатальний центр — це нова, сучасна 6-поверхова будівля, яка зведена відповідно до міжнародних вимог і стандартів із метражу, санітарно-епідеміологічних норм. Та найголовніше, що ця споруда розташована на території обласної клінічної лікарні, — підкреслює начальник відділу з організації надання ме-

дичної допомоги дітям і матерям.

— Це особливість нашого центру, що вирізняє його зпоміж інших у країні, — приєднується до розмови головний акушер-гінеколог області, головний лікар Луганського перинатального центру Володимир Клімов. — В інших регіонах є центри, що відкриті як самостійні заклади або при обласних дитячих лікарнях. Ми вирішили відкрити центр на території обласної клінічної лікарні, бо саме за таких умов є змога надавати багатопрофільну допомогу всіма суміжними фахівцями.

Застосували кращий досвід колег

За словами Володимира Клімова, луганські медики об'їхали не тільки всі перинатальні центри країни, а й побували в сусідніх країнах, аби запозичити кращий досвід.

— Наприклад, ми змогли в себе реалізувати кращу логістику руху хворих. Як усередині будівлі обласного перинатального центру, так і в цілому по області щодо регіоналізації надання допомоги. Це означає, що існує певна послідовність переміщення хворих за трьома рівнями надання медичної допомоги, яка забезпечує її максимальну ефективність, — пояснює Володимир Клімов.

За його словами, у Харкові луганчани перейняли спосіб розташування палат дитячої реанімації. У російському Белгороді — будівельні технології з оздоблення приміщень, і навіть розташування та форму дверей, які пристосовані саме для медичних закладів. У Москві — логіку організації реанімації, в такий спосіб у Луганську вперше з'явиться акушерська реанімація.

Загалом кожне відділення перинатального центру в Луганську матиме свій напрямок. Передбачається тісна співпраця з кафедрами місцевого медичного університету, тим більше, що головний лікар упевнений: усі практикуючі лікарі повинні займатися наукою. І роль обласного перинатального центру не тільки в тому, щоб надавати допомогу дітям та жінкам, а й методична, тобто на його базі навчатимуть акушерів-гінекологів області, як правильно надавати допомогу в умовах сучасних перинатальних технологій.

Торік на Луганщині прийнято понад 21 тисячу пологів. Тобто вперше за довгі роки на 386 пологів більше, ніж за попередній рік. Луганські медики впевнені, що цей показник зростатиме. І тут головна проблема,

на думку Тетяни Тиць, — це «ставлення жінок до себе».

Складне питання освіченості матусь

— Деякі жінки взагалі не перебувають на обліку з вагітності, — каже заступник начальника обласного департаменту охорони здоров'я. — А це означає неможливість своєчасного виявлення можливих патологій. Адже в акушерів є таке поняття: «орган до органу». У жінки з хворими нирками є ймовірність передати схильність до цієї патології і дитині. Та жінки просто не звертають на це уваги та можуть стати на облік просто перед пологами. І хоч працювати доводиться в режимі пожежної команди, але за підсумками минулого року в нас не зареєстровано жодного випадку материнської смертності. Цього вдалося домогтися, бо система допомоги в нашій області налагоджена, як у військовій організації. Акушер-гінеколог курсує по всій області, знає ситуацію, і якщо вона складна, за допомогою санітарної авіації (а вона в нас розміщується на базі обласної клінічної лікарні) перевозить таких матусь в обласний центр.

Але в останні роки особливо актуальними стають не тільки сам факт смертності новонароджених дітей, а і якість подальшого життя дитини. Потрібно навчитися запобігати можливим ускладненням, пов'язаним з тим, що коли діти народжуються передчасно, з малою вагою, вони мають проблеми зі здоров'ям.

Після введення в дію обласного перинатального центру всім стане легше: мамам, які прислухаються до паростків нового життя в собі, дітям, готовим вдихнути свіже повітря власної долі, і лікарям, від яких чекають тільки радісних звісток.

Лікарня, де допомагають і матері, й дитині

АКТУАЛЬНО. В рамках Національного проекту успішно працюють 10 перинатальних центрів

Наталія ДОЛИНА,
«Урядовий кур'єр»

Національний проект «Нове життя — нова якість охорони материнства та дитинства» вже три роки реалізується в Україні. Фінансується він з трьох джерел: державного бюджету (цього року виділено 341 мільйон гривень, місцевих бюджетів (ця частка фінансування становить 20–30% від загальних ви-

датків у кожному регіоні) та через залучення коштів приватного сектору.

— Цього року до проекту включені Івано-Франківська, Чернівецька, Черкаська, Луганська, Запорізька, Київська та Херсонська області. А до кінця наступного року в кожній області буде створено по одному перинатальному центру, — повідомила начальник управління охорони материнства, дитинства та санатор-

ного забезпечення департаменту реформ та розвитку медичної допомоги МОЗ Альона Терещенко.

За її словами, новим для системи перинатальних центрів є створення замкнутого циклу надання допомоги. Тобто в одному закладі допомогу надаватимуть жінкам з високим і середнім ризиком для вагітності, майбутнім матерям та новонародженим дітям.

— Жінка, яка потрапляє з певною проблемою, що загрожує її життю або життю дитини, має змогу отримати всю медичну допомогу, — підкреслила Альона Терещенко.

Торік впровадження проекту проходило під гаслом «Підготовка медичних кадрів». Зокрема, Україна підписала меморандум з Федеративною Республікою Німеччина щодо стажування наших медичних фахів-

ців, і вже 24 лікарі пройшли стажування у кращих німецьких клініках. Крім того, проходять тренінги, на яких провідні німецькі фахівці з акушерства, неонатології та інших спеціальностей навчають українських лікарів. Завдяки допомозі міжнародних партнерів відбувається безперервна підготовка на кафедрах післядипломної освіти та підготовка кадрів на робочому місці.

У цьому році пріоритетним напрямком стала якість медичної допомоги. Було розроблено стандарти та клінічні протоколи з надання медичної допомоги матері та дитині, стандартизовано підходи до підготовки медичних кадрів та розроблено систему транспортування жінок і новонароджених із закладу нижчого рівня до вищого при ускладненнях.

СПОРТ

Торік на чемпіонаті світу, який проходив у литовському місті Шауляй, українська спортсменка здобула дві золоті і одну срібну медалі. Цьогоріч підтвердила чемпіонський титул в австралійському Мельбурні. Найкращою в світі 30-річна харків'янка стала в розділі індивідуальне куміте. Власний кореспондент «УК» знайшла Ганну Ястребову в одному з найпрестижніших карате-клубів Харкова — «Тайкан».

УК З Австралії ви повернулися дворазовою чемпіонкою світу. Який з боїв на Зеленому континенті виявився найскладнішим?

— Дуже важко було налаштуватися на стартовий поєдинок. За київським часом він починався о третій годині ночі: я ще не встигла адаптуватися до різкої зміни часових поясів. Довелося, як-то кажуть, відразу брати бика за роги — за 15 секунд арбітр зафіксував мою дострокову перемогу. Я прекрасно розуміла, що на більше мене може не вистачити. На шляху до фіналу на мене чекали сильні конкурентки з Австралії, США, Італії, Сербії та Аргентини. Досить нелегко склався і фінальний поєдинок, який проходив напрочуд емоційно, за присутності великої аудиторії вболівальників. Що ж до суперниць, то вони всі демонстрували прекрасну форму, кожна з них представляла свою школу. Змагатися з ними було напрочуд цікаво.

УК Вам, напевно, доводиться дотримуватися досить напруженого графіка тренувань та жорстких дієт. Який у вас розпорядок дня?

— Улітку я готувалася на тренувальних зборах в містечку

Дворазова чемпіонка світу Ганна Ястребова:

«У карате і кібернетики багато спільного»

Фото з архіву Ганни ЯСТРЕБОВОЇ

Рибаківка Миколаївської області. Щодня вставала о сьомій годині ранку і проводила по три кількогодичні тренувань. Відновленням були сон, масаж, лазня, а мені ще допомагає море, в якому можна поніжитися. На жаль, у цьому році вода була холодна і морські процедури довелося скоротити. Однак повернулася до Харкова у хорошій формі і продовжую займатися з дітьми та готуюся до нових турнірів. Що ж до харчування, то намагаюся не вживати швидких вуглеводів —

хліба, цукру, печива, макаронів, а більше налягати на каші з твердих сортів пшениць, фрукти, соки-фреш, овочі та м'ясо. Але буває й так, що їм солодке, якщо дуже вже хочеться. Головне, щоб небагато.

УК Чому обрали саме цей, не зовсім жіночий, як прийнято думати, вид спорту?

— Карате подобалося змалечку. Дідусь і бабуся завжди брали мене із собою на відпочинок. Тоді ж часто дивилися фільми по відео, де демонстрували бойове мистецтво американські нінзя та інші бойовики. Оскільки в дитинстві я була забіякою, тато, який займався боксом і вільною боротьбою, давав мені деякі уроки. Їх я намагалася відпрацьовувати на мамі, за що заслужено отримала кілька ляпасів. Потім почала шукати інших кандидатів, на яких можна було б випробувати своє вміння.

Згодом мене віддали на плавання, яким я се-

рйозно займалася вісім років. Паралельно ходила на музику, бальні танці й на англійський. Потім почала займатися великим тенісом, і мама жартома казала, що коли виросту, зможу скласти пару самому президенту Америки. Все, чим займалася, мені подобалося, але було якось нудувато — я завжди поглядала на годинник, коли ж нарешті скінчиться заняття. Коли тато приходив забирати мене з танців, я скаржилася, що стомилася.

Одного разу він запитав: «А чим ти гориш»? «Карате», — відповідаю. Очевидно з виразу його обличчя тато зрозумів, що я кажу правду. З того часу й до сьогодні я займаюсь улюбленою справою і жодного разу не пошкодувала. А ось із тим, що карате — не жіночий вид спорту, готова посперечатися. Адже до нього входить одна дуже важлива складова — ката (демонстрація техніки). Тобто імітація бою з кількома суперниками. І в кожного руху є своя бойова розшифровка. Це настільки точні, пластичні й вивірені рухи, що, на мій погляд, і за красою і за

ритмом вони нічим не гірші від танцю. Просто в них є ще таке поняття, як кіме, тобто бойовий напружений момент наприкінці кожного руху, що й відрізняє карате від танцю.

УК Ваш чоловік і одночасно наставник також титулований спортсмен: переможець чемпіонатів світу і Європи, президент Харківської асоціації карате. Як вживаються дві сильні особистості під одним дахом?

— По перше, Олег старший від мене на п'ять років, а значить, мудріший. Мабуть, тому із самого початку ми будували свої стосунки за його, так би мовити, правилами. У залі я ніколи не дискутую з тренером, роблю те, що він говорить. А вдома буває по-різному, навіть сперечаємося, як і всі подружні пари. Але спорт нас так міцно з'єднав, що завжди знаходимо розумний компроміс у найскладніших життєвих ситуаціях.

УК Після школи ви обрали професію, пов'язану з математикою, а вже потім навчалися в державній академії фізкультури. Тож цікаво: математика й карате — різновекторні полюси чи їх щось об'єднує?

— Спочатку я закінчила економічний факультет університету за спеціальністю «економічна кібернетика». На той час займався тренерською роботою не була готова не лише я, а й батьки дітей. А зараз вони ведуть до мене своїх чад, і я не бачу в їхніх очах упередження, що жінка й карате — це несумісні речі. Оскільки я добре вчилася в школі і закінчила її з золотою медаллю, обрала найпрестижніший вищ, який мав забезпечити мене такою ж престижною роботою. Як показав час — не помилилася. Кібернетика дуже допомагає мені у спорті. Багато хто думає, що бій — лише для нерозумних людей. Насправді ж, у поєдинку працює, перш за все голова, а вже потім руки і ноги. Саме від голови залежить правильність вибраних рішень і алгоритмів. Тобто суперник посилає тобі інформацію і ти йому відповідаєш. На моє переконання, у кібернетики і карате багато спільного.

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ДОСЬЄ «УК»

Ганна ЯСТРЕБОВА. Народилася 13 квітня 1983 року в Харкові. Майстер спорту міжнародного класу, володар третього дану з карате. Дворазова чемпіонка світу Всесвітньої конфедерації карате.

Закінчила два виші — Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна та Державну академію фізичної культури. Кандидат економічних наук, доцент кафедри економічної кібернетики Харківського національного економічного університету.

Успішний дебют за зачиненими дверима

Валерій РЕКУНОВ,
«Урядовий кур'єр»

ФУТБОЛ. Сьогоднішній «Металіст» так само неможливо уявити без Марко Девіча, як тогорічний «Шахтар» без Мхітаряна. Для гравця збірної Вірменії перший офіційний матч у складі дортмундської «Боруссії» ще попереду. А ось вихованець сербського футболу, який отримав

українське громадянство, демонструє дивовижні бомбардирські якості вже на старті нового сезону.

Сім м'ячів забили харків'яни в чотирьох липневих зустрічах, п'ять із них — один видовищніший за другий — на рахунок Марко Девіча. Ефектний дубль 29-річного снайпера прикрасив дебют команди Мирона Маркевича в Лізі чемпіонів. Доводиться

лише жалкувати, що матч у Салоніках за рішенням дисциплінарних органів УЄФА проходив без глядачів. За тиждень у Харкові суперники зустрінуться знов. Уболівальники українського віце-чемпіона сподіваються на продовження переможної серії своїх улюбленців.

— Я не зовсім задоволений грою, — у притаманному для себе стилі прокоментував дебютну перемогу в Лізі чемпіонів Мирон Маркевич. — Початок матчу ми відверто провалили, проте в другому таймі практично повністю контролювали хід подій. До того ж мої підопічні вперше у сезоні грали за такої високої температури — зазвичай ми діємо в атаці набагато організованіше. На відміну від нас віце-чемпіон Греції у липні проводив лише товариські матчі, на них серйозну увагу звертати не варто.

Зараз мене більше хвилює наступний поєдинок чемпіонату України проти луцької «Во-

Марко Девіч (№33) мчить до Ліги чемпіонів

лині» — він буде непростим. Про матч-відповідь подумаємо потім. Звичайно ж, за при-

сутності своїх фанатів греки грали б набагато агресивніше. Але так вийшло, і це не наша

провина. ПАОК — кваліфікована команда, навчена і дисциплінована.

ТАБЛО «УК»

Ліга чемпіонів, 3-й раунд кваліфікації

ПАОК (Греція) — Металіст (Україна) — 0:2

Голи: Девіч (42, з пенальті, 73)

Ліон (Франція) — Грассхопперс (Швейцарія) — 1:0

Гол: Бішевац (64)

Динамо (Тбілісі, Грузія) — Стяуа (Румунія) — 0:2

Голи: Янку (64, 83)

Базель (Швейцарія) — Маккабі (Ізраїль) — 1:0

Гол: Стокер (39)

Нордшелланд (Данія) — Зеніт (Росія) — 0:1

Гол: Кержаков (49)

ПСВ (Нідерланди) — Зюльте-Варегем (Бельгія) — 2:0

Голи: Депаї (61), Локадія (75)

Динамо (Хорватія) — Шериф (Молдова) — 1:0

Гол: Рукавина (89)

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

У Вінниці виростили зелену черепаху

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

КРАСИВЕ. Велика зелена «черепаха» виросла у Центральному парку культури і відпочинку міста над Південним Бугом. Вона заввишки 1,7 метра, в довжину — 4 метри та в ширину — майже 2,4 метра. Флегматична тварина об-

любувала клумбу неподалік від центрального входу до парку та поряд з озером, де плавають лебеді. Це місце людне і на «живий» об'єкт кожний звертає увагу, а передусім малеча. Справді, приємно помилуватися красою творіння рук працівників комунального підприємства «Вінницязеленбуд». Вирощувати

«черепаху» вони почали ще навесні: посіяли квіти, зробили каркас. Загалом для створення квіткового пейзажу використали майже 20 видів рослин — альтернату, мох, ялівець, агератум, вівсьяницю, гвоздику, ехінацею, седум, тагетис лимонний, чистець тощо. Коли квіти на клумбі наповняються блакитним цвітом, буде

ілюзія, що черепаха перебуває в озері. До речі, поки що вона безіменна, проте можна не сумніватися, що кмітлива малеча дасть їй влучне ім'я. Директор комунального підприємства «Вінницязеленбуд» Ігор Любовський прогнозує, що подібні конструкції з часом з'являтимуться у різних кутках міста.

Як юні козаки скарб шукали
ЛІТО. На Черкащині знімають дитячий пригодницький фільм

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

На екзотичних скелях Буцького каньйону, що на Черкащині, російські кінематографісти знімають дитячий пригодницький художній фільм «Скарб козака-розбійника». Сценарій стрічки створив відомий режисер Микола Щербаков.

За сюжетом міжнародна підліткова команда шукає загадковий скарб у рамках телевізійного шоу. Як і передбачено його правилами, вони мають піти в експедицію на виживання і знайти цей скарб. Паралельно з ними шукають скарби й так звані чорні археологи.

До рук юних шукачів потрапила справжня карта з позначками місця захованого скарбу, а до чорних копальників — іграва. Зрозуміло, що в результаті справжній скарб знаходять діти.

Веселий фільм, насичений захоплюючими пригодами, різноманітними трюками, виконання яких сприяє загадкова місцевість каньйону, його дивні краєвиди. Для більшості акторів участь у цьому фільмі є дебютною. Головним героєм — від 16 до 20 років. Не обійшлося й без зіркових виконавців. Одну з ролей, а саме ведучої телешоу типу «Останній герой», виконує популярна

російська акторка Олена Бірюкова, відома за серіалом «Саша+Маша». Творці фільму сподіваються, що діти побачать його вже навесні.

А ось студенти Черкаського національного університету імені Б.Хмельницького шукають скарб не вигаданий, а справжній. Загін пошуковців прибув на Чигиринщину, де розпочали розкопки колодязя місцевої фортеці. Саме тут у 1678 році під час відступу козаки зховали велику кількість зброї, аби вона не дісталася ворогу. Завдання у студентів нелегке. Десятиліттями до колодязя колишньої фортеці скидали відходи з кар'єру. Нашару-

вання подрібненого каміння значне — від 3 до 5 метрів.

— Але справа того варта, — запевняють фахівці з археології. — Чигиринська фортеця — одна з небагатьох, збудованих саме українцями. Путівником розкопок став щоденник шотландського найманця Патріка Гордона. За його картою науковці Київського інституту археології та черкаські історики визначили місце розташування колодязя.

За три тижні студентам удалося заглибитись на три метри. Однак ентузіазму не бракує ані майбутнім історикам, ані співробітникам заповідника.

Кукурудза з нафтою

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

ОТАКО! Неподалік села Кухарка Варвинського району, що на Чернігівщині, соковитий зелений колір розкішного кукурудзяного лану раптом обривається і перед очі працівників державної служби з надзвичайних ситуацій потрапляє смуга таких самих го-

жих рослин, але масного кольору чорного шоколаду. Що це — новий сорт чи якісь загадкові мутації? Ні те, ні те. Фахівці швидко з'ясували, що на площі близько 100 квадратних метрів урожай нікого вже не потішить, адже він повністю вкритий нафтогазовою сумішшю.

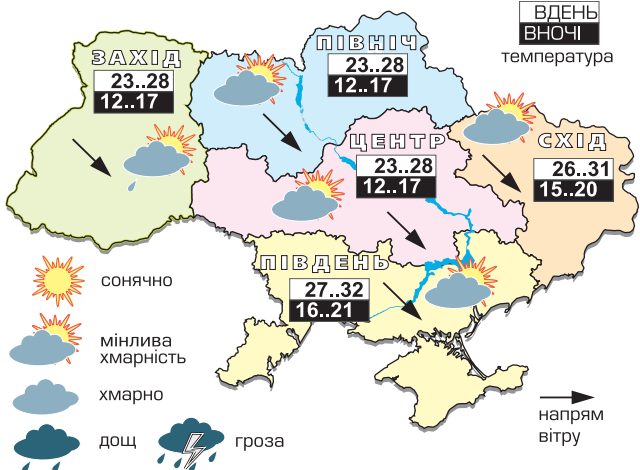
Ця локальна екологічна катастрофа сталася не з при-

родних причин: під час огляду місцевості виявлено, що нафтопровід Талалаївка — Гнідинці поповнився позаплановим акуратним крапком. Саме він призвів до розгерметизації труби, вміст якої почав виливатися у навколишнє середовище. «Аварії давали раду 10 працівників нафтогазовидобувного управління з допомогою

трьох одиниць техніки, — розповіли працівники пресцентру управління ДСНС у Чернігівській області. — Також був задіяний пожежно-рятувальний підрозділ, який стежив за пожежною безпекою».

Розгерметизацію нафтопроводу ліквідовано. Чи буде виявлено зловмисника, життя покаже.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 2 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+12 +17	+23 +28	Черкаська	+12 +17	+23 +28
Житомирська	+11 +16	+22 +27	Кіровоградська	+12 +17	+24 +29
Чернігівська	+12 +17	+23 +28	Полтавська	+13 +18	+23 +28
Сумська	+11 +16	+23 +28	Дніпропетровська	+13 +18	+24 +29
Закарпатська	+15 +20	+27 +32	Одеська	+16 +21	+27 +32
Рівненська	+11 +16	+22 +27	Миколаївська	+15 +20	+27 +32
Львівська	+12 +17	+22 +27	Херсонська	+16 +21	+27 +32
Івано-Франківська	+11 +16	+23 +28	Запорізька	+15 +20	+27 +32
Волинська	+11 +16	+22 +27	Харківська	+13 +18	+24 +29
Хмельницька	+12 +17	+23 +28	Донецька	+15 +20	+26 +31
Чернівецька	+11 +16	+22 +27	Луганська	+14 +19	+25 +30
Тернопільська	+12 +17	+23 +28	Крим	+16 +21	+27 +32
Вінницька	+12 +17	+23 +28	Київ	+15 +17	+25 +27

Укргідрометцентр

РЕКЛАМА

ГОРМОН
ЧОЛОВІЧОЇ СИЛИ
ТА МОЛОДОСТІ

Відомо, що рівень тестостерону — гормону чоловічої молодості та сили — знижується на 3-4 відсотки у рік. В результаті послаблюється потенція. Щоб позбавитись сексуальних проблем, треба вживати малайзійський корінь тонгкат, який допомагає організму виробляти тестостерон.

Тонгкат — рослина, дивовижна здатність якої зміцнювати чоловіче здоров'я, відома уже багато віків. Її називають «азіатською віагрою». Продукт на основі легендарного кореня назвали **Тонгкат™ Алі Платинум**. Він не є гормональним препаратом, але підвищує рівень тестостерону в організмі у 4,5 раз! Таким чином **Тонгкат™ Алі Платинум омолоджує організм, повертає чоловічу силу**.

Продукт безпечний навіть при вживанні з алкоголем. **Тонгкат™ Алі Платинум** не лише ефективний сексуальний стимулятор, а й надійний засіб збереження чоловічого здоров'я. Він посилює імунітет, покращує кровообіг, допомагає боротися з аденомою, простатитом, інфекціями сечостатевої сфери.

Пам'ятайте, вікових обмежень для прийому **Тонгкат™ Алі Платинум** не існує!

Звертайтеся за телефонами консультативної гарячої лінії. Наші консультанти дадуть відповідь на всі ваші запитання і допоможуть якнайшвидше відновити потенцію. «Швидка допомога» для чоловіків: **0-800-503-088** (дзвінок безкоштовний зі стаціонарного телефону, з мобільного — за тарифами оператора), тел. у Києві **0-44-454-14-14**. Конфідентність гарантується. **WWW.TONGKAT.UA**

Не є лікарським засобом.
Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи
МОЗ України № 05.03.02-03 / 45179 від 01.07.2010 р.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukecc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 30836. Тираж 40377

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мера-Поліграф»**,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua